

PROCESUL

și

ESILULĂ MEŬ LA SNAGOVŬ.

DE

C. D. ARICESCU.

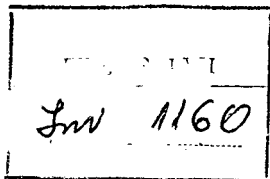
Adevărat, mi nămai adevărat



BUCUREȘTI

Tipografia jurn. Naționalului.

1859.



DEDICATA

la

Capii mișcării române dela 48.

Spre semnă de stimă mi
reknoschingă din partea
Autorului.

PRECUVENTARE.

Kîdî-va din amîcîi mei intimi m'aş îndemnat a pşblika azî ačestş episodş din viađa mea de četşđeanş, kontra modestiei mi resolşđişniî če lşassemş de a pşblika đşpş moarte, saş kştre kapştslş vieđu, *Memorialulş meu*, kreşînd kş poate fi de folosş într'o zi şrmăşilor mei.

Mş şşpşişş şşşşîngei mi argşmente-lor amîcilor mei, rşğşndş pşblikşl a fi indşlgentş mi a profita de învşđştsşrele če konrinde ačestş fragmentş din viađa şnş jşne Romşnş, kare nş aspirş dekît la amorşl mi stima končetşđenilor şş, singşra glorie če ambiđioneazş.

C. D. A.

„O Romъnie! нѣдї a linsit ničї pro-konsoliї Царѣлѣ, ničї protektorї ka Tiberiѣ, ničї kъrtъrariї, fariseїї mi arxiereїї, ničї їn-kisorile mi fearele Snagovѣlѣ mi Vъkъre-ntilorѣ; toate le-aї avъt mi sъfferit, dela Erodeѣ mi pїnъ la Iъda, dela iesle mi pїnъ la Golgota; toate le aї avъt, afarъ de по-polѣl jъdanѣ. Fакъ черѣl dar, o Romъnie, ka съ nѣ aї soarta lъdeiї!“

(Кръчеа de argintѣ, pag. 108)

notiцъ de Heliade.

ÎNTRDUCERE.

La 30 Augst 1849, dskndmъ съ
чervetezъ, dъпъ datorie, pe amichii meї po-
litichii (¹), arrestadi de boeri mi de Rъmъ la
Koldea, imi detterъ съ чiteskъ xrmъtorsъ
Imnъ, dedikat Generalъlъ Dіxhamel, mi ti-
pъrit la tipografia Kъrцii.

(¹) Иi anъme : Skarlat Voineskъ, K. Manega,
K. Roteskъ, K. Zaman, II. Boichea, Skarlat Tъr-
navitъ, Bъneskъ, Gr. Mіxъeskъ, Al. Cetreskъ, Lъ-
zъreskъ.

ILLUSII DE RECUNOSCINÇĂ.

IMNŪ

*Dedicatŭ Escel. Salle din suita Împăr.
Salle Mărirî*

Domnului Generalŭ Leŭtenantŭ

ALESSANDRU IOSIF DUHAMEL,

Komisar împărbtesk în pîncipatŭrile
Danŭbiene.

DREPTATEA.

Deşteaptă-te, o maikă,
Din lănga'ŭi aromire,
Mi lasă stînci spinoase :
Ţn înger plin de pace
Ţn Soare dslue vine ⁽¹⁾;
Deşteaptă-te, deşteaptă-te ;

(1) Пѣтсѣгѣя, ortografia mi kiar kadinga versurilor sînt korektate într'aceasta, sîre a se nŭtea îngellege. — Vezî originalul.

Dȕ'mî 'braȕsl, mîna'ȕi adȕ :
 Te keamȕ viitorȕl,
Epoca feriviriî,
Pe wessri mslt mai line,
Viaȕa snde kreute
Îi totsl se renaute.
 Akȕm o zi nȕ'i veakȕ,
 Șn ȕeasȕ konrinde tot.
 Nȕ mai dormi, te skoalȕ:
 'ȕi e tristȕ-astȕ medindȕ (?);
 Înkredete mî 'n mine (!)
 Kȕmnlirea ta-a perit;
 Aȕelle asnrite zille
 De-lok nȕ domineazȕ.... (?)
 ȕe glas, ȕe exo dȕlȕe!
 Voi, stînȕe, îmi vorbiȕi ?
 Saȕ îngerȕ nevȕzȕt
 Din ȕerȕ îmi e menit
 La soarta mea ȕea grea,
 La rellele'mî pȕȕite.
 La kinȕrile'mî amare ?
 O ȕe Zi mî ȕe Soare!
 ȕe dȕlȕe seninȕ vȕzȕ!
 Nȕ e ȕîmire oare ?
 Îmi mtergȕ a melle lakȕmî
 Șȕ vȕzȕ ȕe mȕ 'nkonjoarȕ ?

Emti tã, o DÛXAMELE!
 Veniui iarbã sã'mi dai
 Acellã *nsternikã brauș*,
 Acea vîrtoasã mînb
 Pe kare al tãș MONARXÛ
 O 'ntinde fãrb pregetș
 P'astș orizont trãdit;
 Ii *balsamslã ȕereskã*
 Din inima'i revarsã
 P'a noastre triste frunte.

Ȑe *bsnș e ȕstș Protektorș!*
 Kãm ellș *ne îngrijeute!*
 Kãm *soarta noastrã katș!*
 Din fii mei niçi șnșl
 Restrîutea'mi n'a privit.
 Ei prea îmi fã streinî
 De drentele 'ngrijiri;
 Viș darã dșpã voi
 • Sã șnș prșncilorș mei
 Sã șteargã ș'a lor lakrãmî:
 Dșrerea-a kontenit,
 Kãnd totșl se formeazã
 Ii viitorșl saltã.

Menit ne-aî fost, o îngerş,
Să ne-okroteuți de răsl,
De biuislă anșșrîi,
De jșgslă ne'nfrînrîi.
D'acea ne'nkredinșare (?),
De șnșlberata goanș,
De kinslă desnșdejdei,
Șe-amar ne șșgrșma!

Venișî, venișî, ște Zi!
Șe Zi de ferîuire!
O! Zi de dsluî nșdejdi,
Rșmșî, nș te mai dșue!
Formeazș țara noastrș,
Dș'î veakșrî asrite;
Kșčî ea fș tot sîrmanș
De rodșrile 'nflorîrîi!
Șîrneute abszirea,
Goneute fatalîșmșl,
De 'nrîșrîrî mîivate
Șe-apasș șoșietatea;
Șî bradș'đî de drentate
Șmbreaskș țara toatș.
Orî lakrima'mî ște-aî mters-o
Nș-e de rekșnoștîngș?
E lakrimș kșratș

Țnăi poporș ce simte
 Atăta'ui îngrijire,
 Pe kare niči *sn latz*
 N'o dă la fii szi;
 D'o fi szi fii tzi iară
 L'acheuți ce kîrmăuți,
Modelslă de dreptate,
Modelsl de virtste,
 Atsnchia alte lakrămî
 De sfferingî amare
 În zillele de lante (?)
 De rooa ta nătrite,
 N'o namte viitorul
 Pe frăngile achellor
 Ce simte băkăria,
 Ce 'n găvernarea Ta
 Tot omă-a dobîndit!...
 Saș nă e Romănia
 Prin tine, o DȘXAMELE,
Pe kslmea feriurii?
 Ț'achește absărde (?) niere
 D'or fi szi se întrebe,
 Basate pe viktimele
Illstrele'ui Prinčinsri,
 Vor skoate 'n armonie
 Țn glasș răsănnătorș,
 Ce exo lor străbate,
 Kă tonș de nemărire,

Pe veakșrî viitoare
 L'ai nađiei strъnepođi;
 Și sъvenirea-atъnčia
 Kș lъnga'i memorie,
 Va sșșne kș plъchere
 Țe *timnș de feruire*
 A fost odinioarъ
 În đara Romъneaskъ,
Asilslș de drentate
Đrniť de mîna Ta!



— Și cine e astorъл ачестѣ Imnș ?
 întrebaiș ne amičii mei.

— 'La fostș rxșine sъ'mi însemne nș-
 mele, observъ șnșl, fiind singșr înkredin-
 đat kъ ачестș Imnș e o laxđъ nemeritatъ,
 o lingșșire demnъ de șn Țokoiș, de șnș
 sbirș; iar nș de șn Romъnș adevъratș.

— Trebșe sъ fie tot astorъл *Odei la Ni-
 kolae*, fъkștъ la 1847, mi ne kare a refș-
 tato Iorgș Kređeanș, kș atîta spirit mi fi-
 neđe.

Și 'mî am adșs atъnčî a-minte de a-
 Țeste versșrî dintr'o enigramъ a lșî Eliade,
 adresatъ poetșlșî V...,

„Момѣл 'уї а deskis о поартѣ
„Kare n'o s'o vezї ničї mort.“

— Trebѣe sѣ'ї rѣspondem, zisse Tѣrnavits.

— Negreuit, negreuit, renetarѣ todї ѡn korѣѣ.

— Ши tot ne tonѣl ачеста, ridikѣlѣnd saѣ parodiind Imnѣlѣ infamѣ.

— Пѣдїn ne пасѣ ne че koardѣ, desѣl kѣ imnѣl ачеста meritѣ ѣn *anti-imnѣ*.

— Ши kѣ атѣт маї mѣlt, kѣ vor sѣ sperie lѣpѣl kѣ nielea oiї, nedensindѣ ѡn noi miшkarea naѣionalѣ dela 9 Iѣnie 48.

— Trebѣe sѣ se ridїче о voce din sѣnѣl Romѣnieї, rѣstignitѣ de Rѣшї kѣ mѣna boerilor, ka sѣ proteste kontra Protektoraѣlѣї ipokritѣ mi perfidѣ.

— Prea bine! prea bine! strigarѣ todї.

— Ши kѣ атїт маї mѣlt, kѣ Disxamel negreuit va пѣblika ачестѣ Imnѣ ѡn jѣr-nalele streine, ka sѣ arate Eѣroneї officiale mi demokratїче kѣ Rѣшїї sѣnt privїдї ka *frauї*, ka *angeli* аї попорѣlѣї romѣnѣ, kare i *adoarѣ*; mi Eѣropa, kare nѣ ne kѣnoamte bine, mi kare, mѣldѣmitѣ пропaгandeї moskovite, ne konsiderѣ ka о ramѣrѣ din ар-ѣrѣl *Slavѣ*, va пѣne krezѣmїnt ne ачeste

manifestații false, emise din fabrica Răsolatrilor, mi va aproba aceste kvinte din nota lui Nesselrode dela Iașie 1848, kă adikă:

„Mishkarea Româniloră este rezultată unei minorității țelbărbătoare mi kommunistice; mi kă origina noastră să perde în întănerekăl veakărilor.“

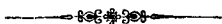
Este dar de datoră noastră, kă Români mi jăni progresiști, să demaskăm protektoratăl perfid al Țarălei, mi să kombatem asemenea *lingsuiri*, kari fakă atăta rășine mi răă demnității mi drentărilor noastre naționale. Să afle Europa kă poporăl romănă, afară de un mikă număr de boeri vîndăți streinălei mi instrămente vile ale inemikălei naționalității noastre, kă poporăl romănă kăgetă, simte, lăkrează, nă kă boeri kari vorbeskă prin Imnăleă ačestă infamă, či kă kami mișkării noastre dela 9 Iunie.

— Poetsle, imă zisse Roteskă, ia tă sarcina ačeastă frămoasă de a răspunde mi boerilor mi Rășnilor printr'un *anti-imnă* săă o *imprekație* fălgerătoare, kare se va trimite a se năblika în jărnalele Frangei, sune răspuns la ačestă imnă mi la proklama-

diile *patriotice* mi *ortodokse* ale Rămilorș,
kx kari amțgeskș Europa officialț.

— Mi fțrț indemnșl vostrș, e de da-
toria mea, ka Romțnș mi ka jșnne, a face
acheasta, rșpnșnseiș amișilor mei.

A doa zi țitiiș așestora șrmțtoarea
poesie, ka rșpnșnsș la *imnșlș lși Dșxamelș*.



BLESTEMUL ROMĂNIEI CONTRA APĂSĂTORILOR SEI.

I.

Te skoalț, Romțnie,
Din greaoa letargie
În kare te affșndț
Invidia profșndț,
Șșrkatșlș interesș.

Despoșilor, țe sapț
Prea timpșria'di groapț
K'o mînț sakrilege,
K'șnș sșffletș fțr' de lege
Çe Iadșl l'a alles.



Te skoalъ din morminte,
 Apostole ferbinte
 Allș kassei divine,
 Al kъrii skopș în sine
 E viađa tătъror :

Mixaï, Mixai Viteze,
 Maï fъ sъ învieze
 Aчelle legioane
 Kș sșfflete romane,
 Allș lăi Brătъs poporș.

Че! voce de dărerere
 Ши fъrъ mîngъere,
 Ши gemmete profșnde,
 Nimika nș pъtrșnde
 La tine în mormîntș ?
 E vocea Romъniei
 În gearra Thiranniei.

„Vezî pentș'mî plin de sъnge
 Kșm fearrele îllș strînge,
 Ши kъt de grelle sъnt !

„De sekoli al meș nșme
 A esistat în lșme ;

Ші gloria'mī strebънъ
 Sъb mīndra Semi-Lънъ
 Тръі sъte de annī!

„Ші нъ fъ atakatъ,
 Нъ fъ amenīngatъ
 A mea independīngъ,
 Ші sakra mea fīngъ
 D'Eroiі mъssъlmanī.

„Чи vaī! amarъ soarte!
 Іsbirea chea de moarte
 'Mī o dъ kiar Moskovitsl,
 Kremtīnsl іpokritsl,
 Kъ maska lъī de Sъnt!

„Kъ Kръchea, sīnta Kръche,
 Пе pentъrī che strelъche,
 Пе pentъrī тръдъtoare,
 Че kalkъ sъb піchoare
 Tot che este maī sъnt;

„Kъ Kръchea Moskovismъl
 Ommoarъ Patriotismъl,
 Sъgrъmъ Libertatea,
 Ші naціonalitatea
 În inimī de Brъtsъs!

„Kъ Kръча Moskovismъl
 Sъgrъmъ Krestinismъl,
 Stingъnd orî че virtъte,
 Orî-че simdirî plъkъte
 În Genîrî че-ащ аппъsщ!

„Vai! Kръча азî se 'nalдъ
 Пе koppъrî фъrъ vîадъ,
 Пе Naдiile gemmъnde,
 De sъnge fъmegъnde,
 Че în rъine kadъ!

„Шi regîi, beдi de sъnge,
 De гъtъ поnъlъlъ strînge,
 Jъkъnd în gîrъ kъ imne
 П'a naдiilor rъine,
 Ka Demonîi în Iadъ.

II.

„Te skoalъ din morminte,
 Mixai, martirъ ferbinte!
 Nъ vezî п'a mea rъinъ
 Kъm gemme, kъm sъspînъ
 O бххъ, kobe-rea?

„E ellъ!., E Moskovitsl,
 Krestinsl, inokritsl!

A kърѣї ferichire
 E-a mea nenorochire;
 Ши вѣда'ї, moartea mea!

„E ellѣ, fiisl pierzъrїї,
 Ъnealtъ a trъdъrїї,
 Че, фъръ a se teme,
 Кътеазъ съ blasfeme
 Tot че este mai съnt!

„Bolnavѣl în dъrere,
 Femeea în kъdere,
 Streinъ 'n съръchie,
 Ши поплъъ 'n sklavie,
 A lъї Glorie съnt!

„Sperjъre mi ingrate,
 O sbire renegade,
 O sklavъle-allъ Sklavieї,
 Ъnealta Tirannieї,
 O ыrsъ nedesъlatъ,

„Пъгънъ фъръ simdinъъ,
 Ши фъръ konutiinъъ,
 Че viї de gїtъ a strїnge,
 Че viї a sъge sъnge
 Dintr'ъnъ попоръ bogatъ;

„Prin tine azî Kosakxl
 Sxgrxmъ ne sbrakxl,
 Ши'ї ia din bxtxtxrb
 Gъinъ, arxtxrb,
 Ши kiar konilla sa;

„Prin tine Чokoimea
 Annassъ azî Jxnimea,
 Ши miserъ o face;
 Prin sxe de mijloache
 Storkînd viaga sa;

„Prin tine Царra toatъ
 E astъzї înnilatъ,
 Ши gemme în orbire,
 Ши vede în neire
 Frxmosx'ї viitorъ!

Polonia stъ fadъ:
 Ea însъnї ne învadъ
 Sistema cea fatalъ,
 Politika-infernalъ
 Lxї Petrъ xrmъtorъ.

„Korrъmpcia, trъdarea,
 Protekцїa, ameningarea:

Aceasta v'e solia;
De skonș aveđi sklavia,
Десноцї, fiї de Tartarș.

„Venidї kș krșcea 'n mīnș;
Dar inima pșgīnș
E plīnș de trēdare,
De șrș, rșsbșnare,
Шї de veninș amarș.

III.

„În veci dar s'aveđi parte,
Aičї mi dșne moarte,
De soarta çellor State
Çe ãineđi împilate
Șsb șçentrșrї de Neroni.

„În veci șb aveđi parte
De çea mai krșdș moarte,
Voї, sbirї mi trēdștorї,
Aї lșmiї apșssștorї,
Aї Nađiilor Demonї.

„Ajșngș-vș blesteme
Martirilor çe gemme

„Treî orî blestemat fie
 Пъринтеle sklaviеi,
 Кълъxl Libertăđii
 Ши allъ Ѣmanităđii,
 Попоarelor tirannъ.

„Ши fokъ din черъ съ kazъ,
 Съ mistăie, съ arzъ
 Пе тоđi desnođii lămii;
 Съ stingъ al lor năme,
 Ши neamăxl lor пъgînъ!

.

„Kărănd lăci-va ănъ Soare
 Peste armata kare
 V'e singăra nătere;
 Ш'atănчi, atănчi, dărere!
 Tabloș îngrozitorъ!

„Dispređxl vъ e partea;
 Ши nlata voastră, moartea.
 Aчеasta e ărarea,
 Saș ăltimъ strigarea
 A orî kărăi poporъ.

„Iar voi, martiri, răbdare!
 Fiđi tarі în înчерkare;

Къчи дѣлче, дѣлче   моартеа
 Че-о чере Libertatea
 Pentru al ei drent S nt!

„Ші вої, о капіі Църреї,
 BOERІ, нѣ даїї  їтєрії:
 Polonia cea mare
 F  sklav  min tr dare;
 Ші азї... заче 'n morm nt !“



Amicii mei dela Kolgea, d p   їtirea
 aceslei poesii, m   mbr  їwar , mi m 
 r gar  a le l sa o kopie d p  aces 
blestem ; m'am s p s  doringei lor, k 
 kondigisnea de a n 'l komm nika dek t la
 amicii lor intimi mi diskre ї, mi a'ї  їti
 k te odat   n esil  lor dela M rgineni,
 spre add chere a-minte a amik l i lor; iar
 e  m   ns r ina ї din parte'mi a'ї trimite
 la Rom niї din Paris spre a'ї p blika  n
 zisrnalele Fran ei.

O a doa kopie o  nkredin ai  k pita-
 n l i Z g nesk ; iar a treea o trimissei  a-
 mik l i me  G. Kredean ,  e se afla la
 Paris, min fratele s   D. Viktor Kredean .

K m a aj ns a east  poesie  n m na
 R milor? N   ti . N   nkriminez  ne ni-

menī. Chea che krežž este kž vre žnəl din ačeia kžrora am inkredingato, až kommnikato amičilor *intimi*, mi ačestia altora; mi ast-fel, din mžnž în mžnž, a inkžpžt mi în mžna Ržmilor, fžrž a miți insž niči ei ne astoržl adevžrat al poesiei: probž, kž Ržmiī inkisserž ne mai mžlđi jžnni, pre-pžšī ka astori ai avestei poesii.

Ež nž mițiam nimik desmre ačeastă: ne-trečeam o viadž retrasž, konsakratž stž-dislži.

Sžmbžtž, la 27 Noembrie 1849, džne trei lžni anproape dela fžčerea *blestemslsi*, intžlneskž ne amikžl mež Andrei Dertman, în fadža Denartamentslži Finanțelor.

— Če mai veste? illž întrebăiž.

— Apropoz, imi zisse Dertman. Prin Vornicie čirkžlž o poesie kontra Ržmilor, ne kare 'đi o attribže đie.

— Če titlsl poartž ačea poesie? întrebăiž kžrios.

— Blestemsl Romžniei kontra Ržmilor.

— De mine e fžkžtž.

— Ei! apoi?

— Or sž mž inkizž, mi eatž tot.

I spžseiš atžnči čeea che čitiržđi pînž ači.
De la Dertman aflăiž arrestarea mai mžl-

tor' j'ennī de kȳtre Mȳskalī, kari nȳ erař
īnkȳ sigȳrī de aȳtorȳl poesieī.

În seara aȳeea strīnseiř toate xīrtīle
ȳelle maī īmportante mī le īnkredīngaiř
kȳpitānȳlȳ Zȳgȳneskȳ, kare le pȳsse īntr'o
kȳtie de lemnȳ, mī le īngropȳ sȳb niřte
kȳrȳmizī nȳoī, īn dosȳl kaseī řnde ředea
maikȳ-sa; apoī mȳ dȳsseiř de dormīiř īn
noapte aȳeea la o mȳtȳř a mea, kȳllȳ-
gȳrīdȳ, la kīmitirīřl Ikoaneī.

Adoa zi, aflaiř dela proprietāřl kaselor
řnde lokȳiam kȳ am fost kȳřtat īn zīoa
trekȳtȳ de īnokomissāřl dīn aȳea desȳř-
ȳīrē, kare a lȳsat vorbȳ sȳ mȳ dȳkř adoa
zi la Polīȳie, fiind kemat de D. Aga.

Aveam ambīȳia a mȳ dȳȳe singȳr, fȳrȳ
řkortȳ de onnoare; mīn řrmare, toatȳ zīoa
aȳeea m'am primblat la Bȳneasa, lȳřn-
dȳ'mī adīo de la Natȳrȳ, mī respirēnd āe-
řl kȳrat mī liberř al kȳmpīeī.

Kȳtre searȳ, mȳ dȳkř la amikȳl meř
K. Roatȳ.

— Tot ne āȳi? mȳ īntreabȳ amikȳl meř.

— Am fost okkȳnat kȳ niřte tradȳk-
ȳīřnī; mī am venit sȳ'mī īař zīoa bȳřȳ,
kȳȳī mȳīne plekř...

— Řnde? la Kīmpȳřng?

— Ba la Agīe.

Amikəl meş Roat̃ se şit̃ la mine k̃ mirare mi k̃ spaīm̃.

— O s̃ te arresteze mi ne tine?... m̃ întreab̃ Roat̃ k̃ o k̃sriositate amnestikat̃ k̃ frik̃.

— Țe! eș s̃nt privelegiat? k̃m kre-deaī-t̃ k̃ o s̃ skanș nearrestat̃?

Αποί ή narraış toat̃ istoria, ȇr̃nd̃ș'ī osmitalitate nentr̃ aȇea noante.

— M̃ eart̃, frate, im̃ zisse; 'mī e tea-m̃ s̃ ñ te afe la mine Polig̃ia; -vinș m̃șl̃đi ne la mine, din kari j̃sm̃tate s̃nt snionī; de ȇ vreī s̃ m̃ kompromig̃i?

— Fereask̃ D̃smnezeș! Ñ voiș s̃đi vie r̃șl aȇesta tokmaī de la mine. Așa dar, adio!

— Adio! mi m̃ eart̃, frate Arȇe-sk̃le.

Ne im̃br̃đișar̃m, mi plekaiș la amik̃l meș Vasile Boeresk̃, redaktor̃l Naȇional̃șl̃, kare m̃ m̃imi k̃ br̃ȇ deskise, mi'mī offeri natsl s̃ș nentr̃ aȇea noante.

Adoa zi im̃br̃đișaiș k̃ rek̃now̃ting̃ ne ill̃str̃l Zis̃rnalist̃ mi ne elok̃sent̃l de-ñstat̃ al Kanitaleī, kare m̃ ink̃ragie a s̃șferi k̃ b̃r̃b̃ȇie arrest̃l, fiind nentr̃ o k̃as̃ s̃ j̃st̃ mi naȇional̃.

Nobilxl meř amikř řmř offeri kiar modesta sa bxsrb, ne kare o refxsaiř, strřngřnds'ř mřna kř rekřnouřtřngř: n'aveam nevoe de banř řn arrestř.



PARTEA I.

DOÉ LUNĪ LA ACIE.

Adoazi, Lxni, 30 Noembrie, la 9 ore dimineaga, m̃ inf̃ugi maiš la lokal̃l D-l̃i Plaiano, atxnc̃i p̃refetš al Poligieĩ.

Šnš lakeš ĩmĩ susses k̃ D. Plaiano ñ era ĩnk̃ gata, mĩ'mĩ zisse s̃ viš neste o or̃.

Īn timp̃l ačesta, m̃ d̃sseiš la gr̃dina p̃blik̃ din kaũl pod̃l̃i Mogomoai, x̃nde resmiraiš o or̃ ačellš aerš liberš mĩ s̃-ñtosš al k̃m̃pieĩ, kare'mĩ rekiema aerš lok̃l̃i meš natalš.

La 10 ore eram la D. Plaiano. Šn lakeš m̃ anñnd̃; neste k̃teva miñte

fsiș introdus în kammera de lskrs a prefetșlși Poliției.

— Dxmneata eștî Domnșl Ariceskș ? mș întreabș D. Plaiano, mșsrîndșmș, kș șnș okiș çerçetștorș, din kreștetș pînș în tșlpi.

— Eș, Domnșle Aga.

— Din çe lokș eștî D-ta ?

— Dela Kîmșlșngș.

— Te kșștșm de kîteva zille, mî nș pștem sș'çî dșm în șrmș.

— Mș mirș ; fiind kș ipokomissarșl respektivș mșie lokșinçla mea. Eri am aflat kș mș kemaçî D-v., mî azî am venit singșr eș.

— Dxmneata eștî Ariceskș kare face versșrî ?

— Fakș kște o poesioarș, dșpș disposiçie ; dar pentrș açeasta nș meritș titlșl de poetș.

— Îmî playe modestia dșmitale ; dar esaltaçia Dxmneavoastrș nș o anprobezș ; mai alles kînd açeastș esaltaçie se esalteazș prea mșlt, înkșt vș îmminge la akte negîndite mî nebșneștî. Dxmneata aî fșkșt o poesie kontra Rșșilor ?“

De mî venissem otșrît a mșrtșrisi adevrșl, îmî lșaiș însș seama, mî vșzșiș kș

era o nebunie a face pe virtuosul k̃ des-
noji patriei melle; ш'апої, eram k̃rios̃ a
k̃noaute ce probe are Agia ka s̃ m̃ in-
krimineze. Ot̃riiș dar a nega.

— Ñ, Domñle Aga.“

Dar k̃get̃l̃ im̃i im̃ñt̃ indat̃ ayeast̃
laumitate; era ins̃ t̃rziș! k̃ta s̃ persist̃
în negarea mea.

— N'ăi f̃k̃st̃ niçī o poesie ?

— Ñ.

D. Plaiano trasse o k̃tie dela o mas̃,
m̃i skoasse din într̃ o gr̃mmad̃ x̃rtĩ, kari
eraș toate kop̃ii d̃p̃t̃ poesia mea.

— K̃noașt̃i ayeasta? m̃ întreab̃ D. Aga
întinz̃nd̃'mi o kop̃ie din ayelea, m̃i a-
d̃int̃nd̃sm̃ k̃ zñ okiș kare çitia p̃ñt̃
în f̃nd̃l̃ inimeī.

Im̃i ar̃nkaiș okĩ pe ayea x̃rtie: era
kiar *Blestems̃l̃ Rom̃niei*.

— N'o k̃nosk̃, Domñle, renetaiș k̃
zñ tonș ot̃r̃itor̃.

— M̃i k̃ toate ayeasta e de D̃mneata,
Domñle, ayeast̃ poesie; D̃mneata em̃t̃i
astors̃l. Avem urobe...

— Doresk̃ s̃ le ṽz̃ m̃i eș, Dom-
ñle Aga.

— Le veī vedea. P̃ñt̃ at̃nçī sp̃e-
ne'mi, te rog, ce te-a silit a face ayeast̃

miserabilă poesie? Nebună ai fost când ai făcut-o? Cine te-a îndemnat s'o faci? Kiar Draci s'au fost Măskalii, tot nu merita asemenea înjurături; că căt mai virtos că sunt protektoarii noștrii, cari ne au făcut atîta bine! Aceasta trebură s'au fie rekognoscîndu Romănilor pentru binefacerile ce au primit ei dela Rău? Răspunde; ce te a îndemnat să'i înjuri astfel?

— Mă eartă, Domnule Aga. Dămneata îmi vorbește ca cum am fi eu în sîmă aștorul acestei poezii.

— Dămneata înșuși eu aștorul.

— Și cine v'au spus aceasta?

— Dămneata înșuși 'măi spus.

— Eș?!!

— Dămneata. Șit-te în oglindă: eu galbenă...

— Kînd omăi înșallă adesea, Domnule Aga.

— Șterseuți în tîgădăire?

— Nu miș nimik.

— Prea bine!

D. Plaiano sînnă ună klopogellă. Un lakeș intră.

— Kiamă pe Popeskă, ordonnă D. Aga. Îngrijitorul Poliției intră.

— Ai aiă o sanie? Îllă întreabă D. Aga.

— Dar, Eschellengr.

— Ia ne Dsmnealsi, mi dş'l la Agie.

— Prea bine, Eschellengr.

— Mi şb'l gi în odaea ta pînă oiş
veni eş.

— Prea bine, Eschellengr.

Însouiş ne d-nş Poneskş la Agie, şnde
mi se destină şpre loksingr o kammerş
şşş, şpre vest, mi şn Pomnierş ka şb mş
kşstodie.

Zioa de 30 Noembrie mi noantea jşmş-
tate şpre 1 Dekembrie, le netrekşiş într'o
remşşkare neesnikabilş: kşgetşl îmi îm-
pştă kondşita mea kş D. Aga.

„Şe fel! îmi zicea konştiînga, deklarî
la toşî amicîi tşi kş tş emşî astorşl; le
şnşi kş te dşşî a mşrtşrisi singşr adevş-
rşl la şefşl poligiei, ka şb skamş ne fragîi
tşi arrestaşî ne nedrent mi din kassa ta;
te konstitsî tş singşr pşesonnierş; mi tok-
maî kşnd şb înkşşşnezî o asemenea pşr-
tare frşmoaşş, tş tşşşşşşş!... Aşeastă
se keamş *lawitate* în vokabşlarşl omşşşî
onnest; aşeastă e o fantş kontrariş karak-
terşşşî mi prinşiniilor talle. Şe vor zice
amicîi tşi, şe va zice lşmea d'o asemenea
kondşitş?“

Adoa zi kemaiş ne îngrijitorşl Poligiei.

— A venit D-nu Aga? ălă întreba-i.

— N'a venit încă, îmi răsponse,

— Kým o veni, spŕne'ĩ kŕ doreskŕ sŕ'ĩ
vorbeskŕ.

— Urea bine.

— Dar s'ă nu și-ai, te rog.

— Ёй не паче.

Мѣ liniuțiiș пѣгѣн. Песте о оръ фѣиș
kondъșș ѣnainteа канѣлѣи Полигѣи.

— Че аї сѣ'мї спѣї? мѣ întreabѣ D.
Plajano.

— Am auzit că mai mulți jeni Români sunt arestați din cauza poeziei pentru care m'au arestat și pe mine.

— Anna este.

— Apoi, Domnule Aga, te rog să liberezi pe toți acei jeni bătăiți ca astori ai poesiei: fiind că adevărații astori sunt... Eș.

— Dymneata ?!!!

— Eă-însămă, Domnule Aga.

— Ши pentru че аї тѣгѣдѣит еї ?

— Fiind k̄ k̄getsl im̄i zichea k̄ pochī
mingi k̄tre M̄skali, kari s̄nt.....

— Nə ʒita, D-le, îmi zisse D. Aga întreruşândam, kə vorbeshi kə sheshl Poliției, kare nə'ni îngădhe a vorbi răș de Protektoři Църrei. Roməniî trebhe a fi rekynoskətoři Rəşnilor che'mi aş vərsat sən-

gele pentru asigurarea drepturilor noastre, mi scutparea Țărrei de anarhia celor dela 48."

Știam ce s'î răspunză asupra *protektoratului ortodox* mi asupra *anarxiștilor dela 48*; însă nu era locul mi timpul a face politică; prin urmare, 'î am răspuns că o privire pe care fisionomistul ar fi trădase astfel:

„Ferice Țarra care are *stălni* mi *anarștor*! Ca d'alde Dămneavoastră! Că asemenea *nobili* a căzut Polonia mi Crimeea!"

Dăne un moment de tăcere, D-nu Plaiano zisse îngrijitorului care sta față:

— Să intre celălalt...

O șuș se deskisse.... Skosseiș un mic de bucurie mi de dădere: era... fratele meu, pe care l'iam la Kîmpulung!

— Să ridici sentinella dela Dămnealși, zisse D. Aga îngrijitorului, arătând la mine; mi Dămnealși, — arătând la fratele meu, — are slobodă intrare la frateș.

— Mersi, Domnule Plaiano, răspunseră trații Ariceni, că lucrăm de reînnoșting.

— În locul sentinellei am parola Dămitale de onoare, Domnule *noetle*?

— Parolă de onoare, Domnule, că nu voiș abssa de încrederea Dămitale.

Emirăm plini de băcurie; mi tot de odată, că inima strînsă de dărare!

— Când ai venit? întrebaiș pe frate-meș.

— Azi dimineadă.

— Ce face biata mamă?

— Am lăsat liniștită.

— Adevărat?

— 'I am askens căssa adevărată a plekării melle.

— Ia spune-mi pe larg de ce-ai venit?

— N'am venit; m'aș addă în cărră-țior de poștie: am făcut ont poștii în mai puțin de patrușprezece ore.

— IIIi pentru ce graba asta?

— Eri dimineadă, kîrmătorul de Mășchel priimete o stafetă dela Vornicie, foarte grabnik. Îndată dăpă priimirea ei, mă keamă mi'mi arată skrisoarea D-lăi Ioanid, direktorul Vorniciei, prin kare 'i ordonna a mă porni îndată la Băkreștii, sșb bănă pază, în sokoteala Statălăi. A pleka nu era nimic; dar a liniști pe biata mamă, asta era greș! Că toate astea făcăiș o skrisoare ka din partea Dămitale, o dideiș șnăi șărgiș mi 'i zisseiș ka s'mi

o addăkă a kasă. Acheasta, în înțelegere kă tata. Medeam de vorbă kă mama, mi îi spuneam kă'mi skrii kă o să te faci avocată mănăstirescă; biata mamă sâlta de băcărie; kând eată kă întră sărăgislă kă skrisoarea Dămitale cea înkinăită.

— O skrisoare dela Băkrești, zisse sărăgislă, kare'mi învădasse rolă foarte bine.

— Dela nenea!! strigăiș, jăkândă'mi mi eș rolă kă se poate de bine.

Mi dideiș un sfangă sărăgislă.

— Ia vezi, ce skrie Kostă? întrebă mama, în prada băcăriei mi a neodineî.

Skrisoarea komindea: ka eș să mă skolă să viș negreșit la Băkrești, kă dorește Vodă să mă vază, ka să'mi dea o *slăjba bănă*; kă ne Dămnăta te face avocată mănăstirescă; kă ai văzăt ne Vodă, mi'di a făgădui *lskrăi marî*; kă akăm a venit mi vremea noastră; kă în fine ai fi venit chelă măt peste o săptămână, dar kă mai având oare kare trebinge, te vezi nevoit a mă întăzia în Băkrești.

Biata mamă, kă okiî înnekađi în lakrămi, făkă o răgăchne mintală de maldămire kătre bănă Dămnăzeș, kare însfirmit se milostivisse asupra familieî Ariceskăi, mi o ertasse de toate păcatele selle.

Răgaiș pe D. kîrmșitor a pîzi tîcere; mi eș nlekaiș peste doș ore, însoțit de dorobanșul ce mi se da spre pază.

— Dar dorobanșul alla ce kaxtă akolo? mă întrebă mama, kșrioasă mi îngrijată.

— Mă dăk kș bani Vistieriei, pentru ekonomie, rșpnșneiș șșrrișnd.

— Șă șmbli șșnștos, dragă mami! mi șă'mi skrii kșm veș ajșnge, ka șă mă linișteskș.

— Negreșit. Adio!

Azi dimineadă, kșnd se făcea zioș, eram în kșrtea D-lă Ioanid, direktorșl Vornișiei. Șn lakeș mă anșndă, dăpă o antikameră de o oră.

— Dșmneata eștă D. Ariceskș? mă întrebă.

— Eș, Domnșle Ioanid.

— Dșmneata fașă versșri?

— Nș eș, frate-meș.

— Kșnoușă rimadele astea?"

Dintr'o grșmmadă de xîrtă, skoasse șna mi 'mă o presentă: era poesiea întășlată *Blestemșl Romăniei*.

— Akșm vșzș pentru prima oară așeasă poesie.

— Nș ușă de șine este făkștă?

— Nș, Domnșle.

— Пе чинсте?

— Пе onnoare.

— Într'adevăr, mă întreba frate-meș,
de dămneata e făcăt acea poesie?

— De mine.

— Ши pentru ce ai dăst-o sekret de
frate-tă?

— Sânt kálnabil; dar șmează.

— Domnșl Ioanid îmi spăsse în fine
kă Dămneata te-ai dat singăr prisonnieră,
ші kă Dămneata eutî astorșl poesiei, de
ші n'ai mărțarisit înkă; apoi adrogă:
„Dămneata eutî liber; însă mai întăiș să
te dăci la D-lă Marele Vornik kokonșl Ko-
stake Kantakozino, kăci dorește să te vază.”

Domnșl Kantakșzin s'a arătat foarte
mimkat de arrestarea Dșmitale și de dă-
rerea mamei, kare trebe să fi aflat tot pînă
akșm.

„Kșnosk ne pșringi Dșmitale, îmi
zisse D. Kantakșzin. La 1831, kând kă
holera, am fost în Kșmpșlșngș kă familiă,
ші am mezșt în kasele D.B. Am rșmas
mșlșșmit de acea osnitalitate. Sânt dator,
ші pentru aceasta și ka kreștinș, ka să
ajștș ne frate-tă; însă vina lă e kam mare.
Mșskali sînt bșnsitori; dar.... vom înčer-
ka. Dște de'l mîngie la Agie. De n'oiș

pestea face nimik pentru liberarea lui, voiș face totu pentru salvarea înkisorii sale.“

Frate meș plek s'mi kəmperet tətənș mi s'mi addək cheva kərđi de ținit; mi dșn o or se întern, addəkənd s'mi o skrisoare dela tata.

— Skrisoarea ačeastă, zisse frate meș, a addșo șn dorobanș, kare a fost pornit erî noante, din kărte de la noi. Ellș îmi spșsse k a addș D-lă Ioanid direktorș șn paketș k xîrti, k treî pechedi mari, mi k ordinș de a' da kiar în mēna D-lă direktorș al Vornicieî.

— Xîrțile melle!!! strigaiș desperat.

— Aveai xîrti komprometabile?

— Nș'mi pas d'alle komprometabile; îmi pas nșmaî de poesile melle. Ax! 'mi aș fșrat portofoliul k poesile!

— Liniștente-te, nene; e mai skəmperș sșnștatea dekșt poesile allea, fir-ar alle naipei! kșçi elle te-aș adș achi.

— Kș asemenea vorbe mai mșlt mș înterrîđi mi mș desneri; mi fș bine de mș las singșrș k dșrerea mea. Nșmaî o mșmș poate pregș dșrerea altei mșme la perderea fizlă ei.

— Vezî însfîrmit che ziche skrisoarea tati: poate or fi skșpat poesile che le *jelenti*.

— Nə çiteskš, zisseiș sşpărat.

Frate meș lăz skrisoarea mi o çiti înçet, ne kənd eș mă primblam prin kamery foarte sşpărat.

— A skăpat portofollis!! strigă frate meș, întinzəndș'mi skrisoarea.

Mă xitaiș la dănsul kə xăș aerș de ne-înkredere mi de ironie.

— Çitește mi vezi, adăogă frate meș.

Și'mi arăță kə degetul passagisul xnde tată meș vorbia despre portofollisul kə poesii. Îmi arănkaiș oki makinalmente, mi çitiș aceste rəndșri:

„Însfiruit, ghiosdanșl kə stixșrile talle a skăpat, kə ajstorșl lă Dəmnenezș.“

Skosseiș xăș dișăță de bəksrie, imbră-dișaiș ne frate meș, mi çitiș îndată toatə skrisoarea, ne kare çerș voie lektorșlă a o reprodșçe açi, krezzənd kə poate îl va interesa din mălte pəntșri de vedere.

Kəmnșlng. 30 Noembrie 1849.

Пъринтеашкь dragoste,

Kostake,

„Maï întăiș çerçetezș starea sşpătyiș talle, kare ne e maï skămpă dekă toate,

ka aſtundſe pe denlin sь ne bьkьrьm, шi sь iнbьrьm lazdь шi mьlьgьmitь Чereskь-lъi Ёmpьrat, dintr'a kьrьia bogatz milь ne aſьm шi noї kь toдїi ьmbriдї kь alle sь-nьtьдїi.

„Кьtre ачества веї шti кь iн noantea ачества, pe la 9 чеасьrї evronienemтї, iн zioa nlekьrїi frate-тьѣ, ne-am nomenit кь D. Кїr-mъitor, iнsoдit de ьнѣ кьпpарѣ кь маї mьlьдї dorobандї шi ьнѣ арньst, шi de аjstorьl Poligaisлї, Domнъ B....., кь vine шi'mї ziche кь are porьnkь dela Чinstita Vornicie ka sь kaste xїrtїi de alle тalle, шi sь le porniaskь la Bьkьremтї tot iн noantea asta.

„Am iнченьst sь кьxtьm кь тодїi, фьrь sь шtiѣ кь кьпpарьl era пьs de streajь la poartь sь нъ lasse sь iнтre шi sь iassь ni-menї; арньstl sta la ьша din afarь a sal-leї, tot кь ача порьnkь; iar dorobандї pe la ferestre.

„Deчї, pe кьnd кьxtam iн dьlanьrile din salь, азьѣ ьн дїньtѣ: biata maїкь-ta leminase de friкь; шi арньstl нъ льsa pe slьjnikь sь iнтre iн odaie кь апь de бьxt пентрь maїкь-ta. Кь kiѣ кь vaї, am de-шtentato din lemin, шi am iнченьst sь o парigorisim, еѣ шi кь D. Кїrmъitor; dar, де sьrда! кьчї maїкь-ta e neparigorisitь!

„Linon, am l̥sat pe maĩk̥-ta mi am
in̥pen̥st a k̥sta iar x̥rtiĩ d'alle talle; k̥nd
v̥z̥ ne D-n̥ B... k̥st̥nd x̥rtiĩ mi prin
d̥lans̥l k̥ rokiile maĩk̥-ti.

— Akolo n̥ s̥nt k̥r̥đĩ, Domn̥le; n̥
vezĩ? i zisseĩ.

Ell̥ ĩns̥, f̥r̥ a'mĩ r̥sp̥nde, k̥sta
prin r̥fele maĩk̥-ti. Ḁeasta m'a m̥xn̥it
foarte m̥lt: k̥čĩ n̥ m̥ ḁtentam la ase-
menea m̥g̥rie din partea x̥n̥ĩ m̥m̥ntean,
mi prieten̥ de kom̥rie al vostr̥!

„Telos nanton, ka s'o sk̥rtez̥, fiind̥k̥
nleak̥ doroban̥đl, veĩ mi k̥ 'đĩ a l̥sat
toate x̥rtiile mi x̥rtioarele talle, afar̥ de
ghiosdan̥l t̥đ k̥ stix̥rĩ, kare a sk̥pat ka
printr'o min̥ne d̥m̥nezeask̥: k̥čĩ l'am
n̥s d'oparte, mi D̥m̥neze̥ a orbit pe B...
de n̥ l'a v̥z̥t; k̥čĩ de'l z̥ria ḁesta, n̥
sk̥na; din noro̥ire, l'a v̥z̥t n̥maĩ D.
K̥r̥sitor, kare m'a ĩntrebat ̥e e ĩn ell̥,
mi am r̥sp̥ns̥ k̥ s̥nt niunte sokotelĩ a
le kaseĩ; mi a krezt̥, ka x̥n̥ om̥ b̥n̥đ;
mi l'am ask̥ns la lok̥ sig̥r̥đ, ĩnk̥t n̥'l
maĩ g̥se̥nte ničĩ poligia Vieneĩ.

„ĩns̥f̥ruit, ghiosdan̥l k̥ stix̥rile talle a
sk̥pat, k̥ ajstor̥l l̥đ D̥m̥neze̥: fiĩ pe
n̥e; iar toate ̥elle-lalte x̥rtiĩ le-a n̥s̥ D.
K̥r̥sitor ĩntr'x̥n̥ pak̥đ, mi le por̥e̥nte

akəm la Bəkkəreŋtī tot kə addəkətorgl a-
čeŋtia.

„Че боадѣ аї маї фѣкѣт iar? Теїї fi a-
пѣkat сѣ маї фачї vr'о секѣтѣгѣ de poesie,
ka čea dela leatѣ 1846, prin kare імпѣн-
геаї ne Doamna Іхї Vodѣ Bibeskѣ¹⁾, kare
te-a gonit kѣt a stat ea ne skaxnѣ. Toatѣ
passѣrea piere ne limba eї. De te-o fi mѣŋ-
kat ŋarpele de inimѣ sѣ маї fi фѣкѣт vr'о
rimadѣ ka ačeea, apoї din asta i se trage
moartea maїkѣ-ti!

„Asta e bѣkѣria noastră la vreme de
bѣtrїnege? Pentrѣ asta m'am stїnaxorisit
ŋї eѣ ŋї mamѣta ka sѣ vѣ dѣm їnvѣdѣ-
tѣгѣ? De ačeea am vїndѣt moŋioara Ari-
čeŋtїї (din Прахова) гѣmasѣ dela Пѣringї,
ka sѣ ne facheїї asemenea neajѣnsѣrї? Vine
zїčea biata soakrѣmea, Dѣmnezeѣ s'o ierte!
„Маї bine sѣ'l facheї ne Kostake kojokarѣ,
dekѣt kѣrtѣrarѣ.“ Vine zїčea ŋї Elenka
(mama) ka sѣ te fakѣ maї bine arendaŋ,
kѣ skѣпам ŋї moŋioara, ŋї te skѣпам
ŋї ne tine dela sѣгѣčie ŋї dela пѣŋkѣrie;
ŋї noї, bieđїї bѣtrїnї, nѣ sѣfferiam čeea
če sѣfferim akəm dѣпѣ ѣrma voastrѣ, la

¹⁾ Vezї „Triŋmfal virtѣgїї“, їn *Quăte-va ore de
Collegiu.*

vreme de bătînege! Bune sînt astea, fătîl meş? Asta e rodîl *prokonselei* talle? Asta bîkîria pîringilor tîi? Asta nîdejdea bătînegeilor melle? Fî konîi, ka sî te bîkîrî de ei!... Abia skîpî frateţî erî dela arrestîl dela Kolgea, mi azî ai intrat tî în lok! Kî ellî am keltîit ne la Braham vî'o dor sîte de galbenî; mi kî tine, namîjde-re! Apoi, sî'mî vînzî mi biata viîmoarî, mi chele che'mî a mai rîmas; mi sî ajîng la bătînege în stenaxorie, mi voi, sî bî-tegî podîrile! frîmos e?... Dar sîntatea ta? Dar viaga mame-tî? Tî o sî te pîr-pîdeutî la înkisoare, fiîd slabî mi mîner-nîit, ka o kîrkî ploatî; mi biata mamîta se tonemîte, fiîd pîtîmamî, dornîkî mi fri-koasî!

„Eaka rodîl *prokonselei* voastre!... Nî-mai Dîmnezeî sî nî se îdsre de biata mamîta, mi sî nî kîste la pîkatele noastre!

„Grîbeunte-te de skrie maikî-tî, îdatî dîpî pîimîrea achemîa, ka sî se linîm-tîaskî; kî mîiî kît vî isbeunte!

„Mi de veî fi la înkisoare, kîm nî mî îndoeskî, nî te-anîka sî'î skriî achemîa; mî alkîtîemîte îdatî o skrisoare, potrivînd vî'o mînîmî de krezt, zîkînd mi frate-lî tîî sî fakî tot amî; mi, ka sî figî

krežđi, roagъ din parte'mi mi pe D-lăi
 Paxarnikxl Mъnsiъ Gidъ Ioanid, vekisl meș
 prietenș mi al vostrъ daskъlș mi povъđi-
 tor, ka sъ skrie mi Dъmnealăi o skrisoare
 kъtre mine, arъtъnd tot aчelleamъ lъkrъrî,
 ka sъ liniștim pe maikъta.

„Mi Dъmnezeș sъ te skape mi din
 asta, mi sъđi dea *mintе*; kъ de mi ești de
 27 de anî la primъvarъ, dar minte n'ai
 ničî kъt ŗn konillș de 7 anî; mi ničî kъ
 trъeskъ sъ te vъzș prokopsit mi kъ minte!
 Of! ŗneori îmi vine sъ blestemș pe aчeia
 kari v'aș bъgat în kanș ideile astea, dъpъ
 ŗma kъrora sșfferim azî kъ tođi!

„Či pъzешtete чel pъđin de rъчealъ
 mi de mînkare, kъ ești mъbredș; mi rabđъ
 în nielle, kъ singъr 'đi ai fъkъt-o, dъpъ
 kanxl tъș чellș sekș: *kъ așa kanș, așa
 kislaș.*

Allș Dъmitale doritor nъrinte

Dimitrie Ariuesks.

Eatъ mi rъsnnsșl meș la aчeastъ enistolъ.

„'atъ,

„Am priimit skrisoarea Dъmitale dela 30
 a le trekъtei, kare m'a întristat foarte mълt,
 pentrъ mîxnirea чe v'a kassat arrestarea
 mea.

„Ka pъrindî, aveđi kъvînt a fi mîxnidî;

dar ka Romăni mi ka kreutini, ar urma s'v
v' b'k'ragi, iar n' s' v' întristagi mi
s'mi înn'ragi p'rtarea mea. Într'adev'r,
daka s'ffer' azi arrest' mi poate m'ine
mi esil', kassa este amorul de patrie mi de a-
dev'r' ; iar n' vre o fant' r'șinoas' mi im-
moral'.

„Daka ai konsim'it a ne l'șmina s'f-
flet' mi inima k' f'klia înv'p't'rei mi a
religiei, sakrif'k'nd pent'r' a'ceasta avere
p'rinteask', ōrmeaz' a konsim' ka s' ne
p'rt'm ka čet'geni mi ka kreutini; iar n'
ka mișei, ka v'nz'tori. N' euti D'șmneata
a'ella kare la 48 ai an'probat mișkarea Ro-
m'nilor, ce avea de skon' Libertatea Pa-
triei noastre? N' ne-ai îndemnat a fi sol-
dagi brav' mi kredin'omi k'șsei na'ionale?
Daka s'ffer' azi, este n'șma' pent'r' a'ceast'
k'șs' dreant' mi s'nt'. M'șkali' ortodoks',
daka era' adev'ragi *protektori* ai Rom'niei,
daka era' niște *kreutini* k' frika l'și D'șm-
neze', n' f'chea' k'țe fak'; n' se p'rt'aș
ka niște k'lb'i ai na'ionalit'đii noastre,
silind'șe k' l'ks' mi k' fant' a ne add'șe
în starea Bassarabiei. D'șmneata m'ti din
istorie mi din k'ite 'đi am s'șs mi eș ver-
bal, kare a fost k'șget' R'șiei dela Piet'r'
chell' Mare mi n'nt' azi. Ai čitit mi testa-

mentul lui Petru I al Rusiei, mi ai văzut într'unseul planul Rusiei *Ortodokse*. Oare suferințele noastre sub Domniul Greșit mi sub Domniul reglamentar, nu sunt fantă Rușilor? Boerii din Bassarabia nu sînt azi salaxori ai Rușilor? Oare mîncăllăria din Dealul Spirii nu este tot fantă rusească? Eș n'am făcut alt decît am kombătut într-o poezie pîrtarea lor anti-kreștinească săș iessitikă: kăchî Rușii vinș kă krăcea în mîntă ka să sgrăme o Nație kreștină de chină milioane; mi din oameni liberi să ne făcă *robi*! Nu era oare de datoria noastră, jennî lăminău, a demaska mi a bičhi achestă protektoratș amăgitorș? Ce altș am făcut decît am imitat pe aceia kari aș mărît pentru krăce mi pentru naționalitate?

„La alte neamuri, oamenii revoluționari sînt suînzărau, împrășkau, tăiau; pedeansa noastră este un arrestă de kău-va anăi săș de kăte-va lăni; nișî atîta să nu suferă Romăni pentru o biată patrie nenorocită? Ce deosebire ar mai fi între unș Romăni lăminatș mi liberș, mi între un Romăni întănekat mi kreskă în slăgăria ăokoiaskă mi măskăleaskă?

„Ka părinte lăminatș, ka Romăniș ade-văratș, ka kreștinș bənș, ar grăma să te

băkre fantă mea; iar nă să te mîxnemî
mî să mă dî de răș.

„Ziă kă'dî pare răș de ce ne-ai dat în-
vîdățara; daka ne lăsaî boî, eram să fim
mî noi ka atîdia nenorocîdî, kari trăeskă
mî sfferă ka dobitoachele; eram să fim ni-
mte arendașî bogadî, dar întănekađî; mî
prin ărmare, robî ai Țokoilor mî jăkăria
Streinilor.

„Daka ađî nă se predăemte învîdățara
mî virtătea, va veni o zi, kare e amoroape,
kănd se va kănoamte mî se va răsplăti
meritele mî părtarea bănr. Mî kiar kănd
am fi gonîdî mî xăidăđî în toată viađa
pentă prinăpășrile noastre, tot ne rămăne
liniștea kăgetăđî, mî amoră mî stima ăel-
lor ce mtiă a predă *Merits* mî *Virtătea*.

„Îmî pare foarte bine kă a skăpat poe-
siile melle, singăra mea komoară. Dămne-
zeă te-a lăminat ka să le daî d'oparte, să
nă le găsiaskă instrămentele Găvernăđî
măskăleskă. Ačeastă mă face a sfferi ar-
restă kă măđămire.

„Singăra mea mîxnire mî dăreere este
ideea sfferingăi mami! Ka femeie mî ka
mămă, ea are drent să sffere; dar Dăm-
neata, ka omă kă jădekăť bărbăteaskă mî
ka părinte lăminat, mîngăie-o kă învîdă-

țara sintei Evangeliї, arătându'ї kъ sșfferș
pentru darrъ mi drentate, ka mi Xristos
pentru înfrângirea oamenilor; ačesta este sin-
gșrșl limbagiș kare o poate konsola, mi
îllș poate îngellege inima ei de mșmъ mi
de kreștinъ.

„Dșmneata askșnde mami arrestșl meș;
mi fș-o ș kreașъ čeeā če'ї skriș în all-
țșrata kș adresa sa.

„Fiї liniștit, îmi voiș pșstra șșnșta-
tea ka okiї din kapș; nș atît pentru mine,
kșt pentru Dșmneavoastrъ, ișbiđiї mi skșm-
niї mei pșringi!

„Dșmnezeș ș vș întșreaskъ a sșfferi
bșrbștemte mi ačeastъ isbire a soartei,
kare krezș kș va fi čea din șrmъ.

„Nș pșrtagi ničї o grijъ de mine: toatș
pedeansa va fi, krezș, șn arrestș de șnș
anș saș doi la vre o mșnșstire din darrъ.

„Vș voiș skrie pe toatș șșntșmșna; mi
de varș krezș a ne vedea la lokșl esilșlș
meș.

„Vș șșrșt mîna kș čel mai adînkș res-
pektș, mi vș rogș ș mș binekșvîntagi:
kșčї meritș binekșvîntarea șnor pșringi
ka D.V.

„Știș kș oamenii ne akolo, ka mi ne
aičї, oamenii vîndșgi streinșlș mi Čoko-

islași, m̃ vor kritika mi m̃ vor sokoti
b̃ñș de sñz̃srat; dar ñ ȳtađi k̃ mi
Xristos a fost sñz̃srat între doi t̃lxari,
mi batjokorit de sbirĩ l̃și Erod mi aī Ka-
iafeī.

„Peste ñșgin îmi vor da drentate kiar
aȳeia kari aȳi m̃ trateaz̃ de komill̃ș saș
de neb̃ñș; mi ats̃ñȳi, s̃nt sig̃r, îmi veđi
da bineks̃ṽintarea din toat̃ inima, b̃k̃k̃-
r̃nd̃șṽ k̃ ne-ađi dat înṽđȳt̃r̃, sure a
ne k̃noam̃te datoriile în soȳietate ka oa-
menī mi ka ȳet̃ȳeni.“

All̃ș D-le

Plakat fĩș

K. D. Ariuesks.

1849. Dek. 2.

Din arrest̃l noliȳĩ d̃in B̃k̃k̃reut̃i.

II.

0 visit̃ă la Generalul Daniilevsky.

Joī, la 3 Dekembrie, D-ñș Illaiano îmi
añșȳ k̃ General̃l Daniilevski, Komand̃tsl
Kanitaleī, dorente s̃ȳ m̃ ṽaz̃ȳ.

D-nx Aga mъ prechedasse kx kъteva minste. Dxpъ xнѣ kartѣ de orъ de anti-kammerъ, fxiѣ introdъsѣ în kammera de lъkrъ a Generalъlxi.

— Dxmneata aї fъkxt filippika aчeasta? mъ întrebъ Mъskalъl în limba franсesъ, чe o vorbia foarte xrit, mi kx xнѣ tonъ selbatikъ ka klima Siberiei, arъtъndъ'mi poesia mea tradъsъ mъskъleuhte.

— Eѣ, Eсчellendъ, i rъspъnseiѣ tot în limba în kare 'mi adressa parola.

— Ши чe te-a silit s'o faчi?

— Krezъ kъ v'a spъs D-nx Aga.

— Репетъ mi în азъl meѣ.

— Mi s'a pъxt nedrent esilъl jъnilor dela Mъrgineni; mi kondъita D-v. în darrъ, în nearmonie kx proklamaцiile Generalъlxi Lixders.

— Dxmneata emti avokatъl чellor dela Mъrgineni? Чine 'цi a dat drentъl a kontrola mi a kritika aktele Gъvernъlxi meѣ?

— Sъnt Romъnъ, Eсчellendъ.

— Emti esaltatъ, revolъcionar, kommunistъ, ka toцi чei dela 48. — Am sъrris mi am tъkxt. — „Ingraцilor! strigъ Generalъl, primblъndъse kx paui largi prin kammerъ. Asta trebъe sъ fie rekъnomtinga Romъnilor pentръ kari Rъssia mi-a vъrsat sъngele

mi 'mî-a sleit finangele, pentră ka s'î skane de barbaria Tărcilor? Răssia v'a assignat de хомиле *sistematice* din întră; ea v'a скэпат de Greці mi de Тăрчї; ea v'a organizat ȕarra, v'a skosă la lămină drentăřile antice, v'a illăstrat în okiї Eăroneї, v'a înăpoiă portăřile mi domăřřile de ne mărginea Dănrăїї, v'a dat o konstitsădie liberală (Regslamentsl), v'a assignat în fine libertatea individăală, liniutea din întră, astonomia atakată de Тăрчї, kă kari simbatissăđї; mi înflorirea agrikăltăřei mi a kommerăslăї, ačeste doă vinne de aăřă ale avăđiei řnei Nađї; mi pentră toate ačeste, ingratitsdinea, neagra ingratitsdine."

"Negreuit, kăgetăış în sine'mї, toate ačestea pentră kontăl ortodokseї Răssїї: măčellăřl a ingăřănat bozl ka s'ł taie la măčellărie."

Generalăl tăkă řn minst, autăptănd răs-pănsăl meă. Eă tăčeam.

— Pentră če nă întrebăsingezї talentsl poesiei a kăntă zioă onomastikă a Prinăđ-lăї Mătirbeї, *kare a făkt atăta bine Romăn-loră*? Păeste kăteva zille e întronarea Prinăđ-lăї, e zioă onomastikă a Monăřăřlăї meă Aăğăřst, *kare vă voeute feriuirea*. Eăka ok-kăsisne frămoasă șure a te illăstra, șure

a'di ʒuʒra oʒnda, mi... poate, a fi ertat de *marinimoss* meʒ Astokratʒ, mi rʒsniʒ-tit dʒne kapacitatea dʒmitale."

Tʒchere profʒndʒ din parte'mi.

„V'ađi resemat ne Franđa în miška-rea dela 48. Poſtim, vedeđi kʒm vʒ reſ-
pʒnde Franđa? ka Polonieĩ, ka Italieĩ, ka
Tʒrchieĩ. Ea revoltʒ popoliĩ kʒ frasse grasse
mi incendiare, mi apoĩ i abandonnʒ kʒ la-
mitate.

— Eschellenđʒ, ĩmĩ dađĩ voe a vʒ rʒs-
pʒnde la acheasta?

— Vorbeſhte. Sʒ vedem che aĩ a res-
pʒnde?

— Franđa officialʒ, silitʒ poate de diffe-
rite kʒsse, ne abandonnʒ ađi, fʒrʒ ĩnsʒ a
ne perde din vedere; iar Franđa demo-
kratikʒ este kʒ Romʒnia, e kʒ Italia, e kʒ
Polonia.

Mi anʒssaiʒ asʒpra achestĩ kʒvʒnt. Da-
niilevski era Polonesʒ.

Generalsi rʒssʒ ĩmĩ rʒspʒnse kʒ ʒnʒ
xoxotʒ de rĩsʒ sardonikʒ.

— Tot ideile dela 48! kredʒli mi tonđĩ
che sʒntedĩ! Vedeđi vedea kʒrʒnd čine e
Franđa mi čine e Rʒssia! Mi se pare kʒ
fʒrʒ Rʒssia, Grečia ar fi gemmʒt mi ađi

sarb jăgăl barbară al Tărcilor, kă kari *simbatisaŭi*.

— Simbatiŝm kă Tărcia, Eschellendă, ka *politivă*; nă ka Romăni.

— Mi ka Romăni simbatisaŭi kă Franța? Nă e așă?

— Săngele apă nă se face, Eschellendă,

— Franța, Domnilor, mi kă Englitera, elle eraă să sakrifice mi pe Greș la 1830, kăm aă sakrifikat pe Polonia; însă Răssia *korreligionară* salvă pe Greș de kăsele diplomației perfide alle Albionășă; mi tot Răssia va libera pe toți popșlii korreligionari. Dekăt ai face filippiere kontra Rășnilor, ai stădia mai bine istoria Dămitale mi a nașilor vecine, ka să vezi cine e Răssia.

— Mi kă toate aștea, istoria zice, Bassarabia mi Băkovina făceaă odată parte din Dacia antikă; mi Răssia a îngădăit Aștriei a desmădăla vecea Dacie, mi Bassarabia azi....

— Bassarabia e fericită, Domnșle, săb găvernăș *parinteskă* mi *șmană* al așgăstășăi meș monarșă: probă, kă dărrani akolo sânt *proprietari*.

— O mișă, ka mi dărrani din Galigia, împroprietărișă de Meternix, kă *indemnisa-rea nobililor*....

III апартаментъ асигна ачестор vorbe.

Okii Generalul mi ai D-lui Plaiano, ce sta fadъ, se intalnirъ; okii Generalul ziceaș:

„Vorbele melle se perdș în vîntș: omul acesta ne cunoaște.“

Okii D-lui Plaiano ziceaș:

„Ce insolentъ! a vorbi astfel unu re-
presentantș al Monarhiei tataror Răssilor,
de care tremurъ Europa mi Asia!“

— Istoria, Domnule, zisse Danilevski,
istoria care o citimti Dămneata, este fъ-
kștъ de oameni ka Dămneata, kari vîdș,
kșgetъ mi simtș prin prismul xrei kștre
Răssia, mi al simbatiei kștre Franța. A!
Franța D-v! Franța este un avocatș fle-
karș, Răssia e unș soldat *bravș* mi *frankș*.
Franța latrъ, Răssia lăkreazъ. Franța sbearъ,
Răssia tache mi face. Franța vъ va perde,
Răssia vъ va *mîntsi*. Îdi veі addșce aminte
de vorbele melle; pъnъ atșnчi insъ sъ
mezі la șmbra inkisoriі, ka sъ te pokșemti.“

III adreshndșse kștre Domnul Plaiano,
i fъkș semnș sъ mъ dșkъ înapoi la ar-
restș.

— Mъ simdș feriche, Eschellendъ, zisseiș,
fъkșnd o reverindъ, kъ am avșt onnoarea
a konvorbi astșzi kș un *nobilș polonesș*...

— Să'l dăkă! repetă Generalul răsăd, kă tonă barbară.

D-nu Ilaiano emi dăpă mine spre a da ordinele pentru această; mi se întărnă iar în kammera kommandantălei.

Îngrijitorul Poliției nu kondăsse la Agie într'o sanie, dăpă kăm mă mi addăssesse, întrebându-mă ce'mi a zis Generalul.

— 'Mi a zis, i răspunsei, ka să mă țărchesă.

— Să te țărchemă?! kăm se poate?

— Așa; kă astă kondiție mă eartă mi mă liberează; ba înkă mă pâne mi în slăbă.

— Nu te 'ngellegă.

— Mai bine kă nu mă 'ngellegă.

Îngrijitorul dette din kapă, mi oftă!

În zioa aceea. imi păsseră iar sentinellă la zăpă, mi 'mi addăsse mi zăpă păiș de Grekă ka să șază kă mine într'aceeașă kammeră, săb pretestă kă toate kammerile sânt okkănate, mi neavând zăndă să'l păie (fiind arestat pentru datorii), l'a addăss în kammera mea, kreazănd kă kă această mă îndatorează, dăndă'mi zăpă omă kare să mă distreze(!). Adevărul este kă acestă Grekă era zăpă spionă, păsă într'adins ka să mă spioneze. Făkăiș dar o propagandă seri-

oasъ Grekълѣi kontra Mъskalълѣi mi Чoko-
islълѣi, ѣnkътъ, сѣnt sigър, kredinga mi vene-
ragia лѣi pentрѣ ачѣntia с'аѣ ѣмрѣginat
мѣlt.

Мѣ nlѣnseiѣ la D. Aga pentрѣ sentinellѣ;
mi Domnъл Plaiano мѣ konsolѣ кѣ ачѣste
vorbe, ѣn limba frangesѣ:

— Sentinella нѣ se poate ridika, fiind
кѣ аѣ abъzat de ѣnkrederea mea.

— Ёn че kinѣ? ѣl ѣntrebaѣѣ кѣrios.

— Ыѣnd korrespondingѣ кѣ amѣчѣi D-le
din afarѣ.

— Prin чѣne?

— Prin fratele D-le.

— Atѣnчѣ sѣ assiste ѣngrijitorъл la kon-
vorbirea mea кѣ frate-meѣ, de кѣte орѣ vine
сѣ мѣ visiteze.

— Ёngrijitorъл are okkѣnagiѣle salle.

— Ми аѣ krezѣt ачѣastѣ kalomnie?

— Trebѣe sѣ krezѣ totъл, ka шеѣѣ al
Poligiei; м'апоѣ, че'ѣѣ fache sentinella? O
distrakѣie маѣ мѣlt pentрѣ Dѣmneata.

— Чѣl пѣgin, ridikagi'мѣ, вѣ rogѣ, чѣe-
laltѣ distrakѣie...

— Kare?

— Пе Grekъл ачѣsta, kare'мѣ sѣ ѣn гѣтѣ.

— Este ѣнѣ nenorочѣѣ ka D-ta; mi ne-
norочѣirea trebѣe a ѣnфрѣgi inimele oamenilor.

II. — Măltă vreme ai fost kondăktoră?

A. — O vară nămaî; fiind că niște frigrî kontraktate din osteneală, m'aș nevoit a mă dăcupe să'mă kastă sănătatea în sănăl familiei.

II. — Dăpă ațeeă?

A. — Dăpă ațeeă am intrat ka *konnistă* la Departamentăl Finanțelor, dăpă rekomanđia D-lă Petrake Poenară, fostăl direktoră al Skoalelor, către D-nă Konstantin Xereskă, ministră de Finanțe la 1847.

II. — Țe rolă ai jăkat în Revoluția de la 48?

A. — Konnistă m'a ȝăsit Revoluția, konnistă m'alăssat, mi tot la Departamentăl Finanțelor; kă toate astea, ka kină de poetă, am kăntat mi eă *Dreptatea mi Frăția* în versuri rimate, mi păblikate în jărnalăl *Prinsul Română*.

Măsk. čivil (în limba franțeză). — Aveți la îndemînă jărnalăl ațesta?

Ioanid. Nă, Eșcellență.

Măskală. — Să aveți griȝă să'l ȝăsiți: doreskă să'l văză.

Ioanid. — Foarte bine, Eșcellență.

III la fie-kare vorbă adressată Măskalilor, D. Ioanid, ka snă omă bine kreskăță, mi ka fănționară ssnă mi *rekenoskator*, fă-

cea kâte o reveringъ profandъ mi respektuasъ. Mi se pare kъ Mъskalъl civilș (kare avea o figuъ de Kalmъkș) îndellegea limba romъnъ: kъchî esnlika mereș kollegъlș sъș militarș întrebъrile mi rъspъnsurile noastre.

Prez. — Dъпъ асееа?

Арич. — De atъnчî mi pînъ азî netrekș kъ *far niente*, primblъndъmъ pe la Къмпъlъngș mi prin Въkъremтî, mi okkъпъndъmъ kъ stъdisl istoriei mi al litteratъrei.

П. — Маî аî fraгъ?

А. — Nъmaî знъл.

П. — Къ че се okkъпъ?

А. — A fost înainte de 48 *inginerș de nodrî*..... mi moselle.

П. — N'aî fost arrestat la 24 Oktombrie, 1848?

А. — Nъ, Domъle.

П. — Nîchî dъпъ асееа?

А. — Pe la Anrilie, anъл korent, am fost kemat de mefъl Полиciei, kare m'a întreat kъ че rostș mezș în Въkъremтî? Am rъspъns ka *kollatorș*; mi D-nъ Aga de atъnчî 'mî a ordonnat a pleka îndatъ din Въkъremтî, sъb pedeansъ de înkisoare la Vъkъremтî.

П. — Mî Dъmneata че-аî fъkъt dъпъ асееа?

A. — M'am sꝑꝛꝛꝛꝛꝛ, ka zꝛꝛꝛ bꝛꝛꝛ cꝛꝛꝛ-
deanꝛ, ordinelor D-lꝛi Aga; mꝛi am mꝛꝛꝛꝛ
la Kꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ ꝑꝛꝛꝛ la înꝑꝛꝛꝛꝛꝛ tꝛi Aꝛꝛꝛꝛ,
kꝛꝛꝛ am venit iar în Bꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ, nꝛꝛꝛ
trebꝛꝛꝛꝛ a le familiei.

П. — Pe cine kꝛꝛꝛꝛꝛ D-ta în Bꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ?

A. — Mai pe toꝛi cꝛi de vꝛꝛꝛta mꝛi de
ꝑꝛꝛꝛꝛꝛꝛile melle.

П. — Пꝛi anꝛꝛꝛ?

A. — Îmꝛi trebꝛꝛꝛ o zi ka sꝛꝛ vꝛi sꝑꝛꝛꝛ
anꝛꝛꝛ.

П. — Cꝛi mai însemnauꝛi din kꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ
Dꝛꝛꝛꝛꝛꝛ?

A. — Însemnauꝛi în cꝛ?

П. — În revolꝛꝛꝛia de la 48.

A. — Kꝛꝛꝛ nꝛꝛꝛꝛ aꝛꝛia, se aflꝛꝛ toꝛi neste
frontierꝛ.

П. — Пꝛi alꝛi, mai mꝛi, nꝛꝛ kꝛꝛꝛꝛꝛ?

A. — Domnilor, mꝛꝛ ertaꝛi, cꝛꝛ vꝛꝛꝛ a a-
fla urintr'aꝛꝛꝛta?

П. — Pe toꝛi amꝛiꝛi Dꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ ꝑꝛꝛꝛꝛ.

A. — Sꝛꝛꝛ nꝛꝛa ꝑꝛꝛꝛꝛ.

П. — Пꝛi anꝛꝛꝛ?

A. — „Celà m'embête“, zisseiꝛ într'ꝛꝛ mꝛ-
nꝛꝛ. de amꝛꝛꝛꝛꝛ.

Ioanid. — Domnꝛle, emꝛi obrasnikꝛ.

Агѣ. — Pentꝛꝛ kꝛꝛ sꝛꝛꝛ ꝑꝛꝛꝛꝛꝛꝛꝛ D-v?

Ioanid. — Emꝛi obrasnikꝛ, îꝛi zikꝛ; fiind

kъ xдї kъ чine vorbeшті, шї нх'дї ieї seama la vorbъ.

Prez. — Rъспъnde, Domnъle, kъ liniшte шї kъ respektъ: fiind kъ emтї љnainteа xнxї tribъnalъ.

Eram sъ'ї rъспъnzъ kъ nъ rekъnoskъ asemenea tribъnalъrї ka alle Venedїeї; чї nъmaї ne чelle legale шї љn vigoare, kari fъnkцїoneazъ љn nъmele legїї шї љn пъbлїkъ; љnsъ лъпта era *inegalъ*; am пъstrat ачestъ rъспъnsъ, ka шї altele, ka sъ le арътъ љnainteа tribъnalъlъ *Oninisneї пъbлїue*, kare e kemat азї a jъdeka љntre K. Arїcheskъ шї tribъnalъl sekretъ de kare e vorba.

Арїч. — Domnъle, че trebъingъ este a шї kari sъnt amїчїї meї politїчї? Sъnt тодї ачeia kъ kari am љnvъдat љn skolї, шї kari kъgetъ, simтъ шї лъkreazъ ka mine..... П'apoї, фъkїnd o listъ de kъдї 'мїашї пъtea addъче amїnte, not fi eї, шї trebъe a fi responsabilї de aktъl kare a provokat арrestъl шї черчетarea ачeasta?

Prez. — Йnsfїrшїт, че te sъпъrъ a nъmї kъдї-va dintr'ъnшїї, din чеї маї *intimъ*?

Арїч. — Bъkъros, kъ плъчere: ачemтїa sъnt маї тодї ачeia kari se афъ азї peste

frontieră, ka esnatriagă saș ka stădengă în
șniversitățile Europei.

II. — Dar din boerăi cei Mari kənouți
vre șnăl?

A. — Nəmaă pe D. K. Xereskə, la kare
am fost rekommandat de D-nə II. Poenarə,
șii pe Domniă Golești, kari sənt neste
frontieră.

II. — Pe alt ăine-va nə maă kənouți?

A. — Pe nimenă.

II. — Pe ăinste?

A. — Pe onnoare, kare e maă sakră dekăt
ăinstea.

Məsk. — (frangozește). Șə venim la ke-
știa prinăipală.

Prez. — (lășnd o ăirtie dăne masă): Kə-
nouți D-ta aăeasta?

Arič. — (ăitind tare) Bleșemăl Romăniei
kontra anășștorilor. O kənosk, Domnilor;
este făkăt de mine, șii komășnikată ăellor
dela Mărgineni.

Prez. — Șnde e originalăl aăemtia?

Arič. — Trebșe șă fie între ăirtile lăate
dela Kămpălungă.

Ioanid. — Nə este: am ăerăetat toate ăir-
tile eș șingăr.

Arič. — Se vede dar kă s'a repășș, saș
se afă între ăărtile rămase la Kămpălungă.

Prez. — Че те-а silit сѣ facї ачеастѣ *provokaѣe* kontra Mъskālilor?

Arīч. — О пѣtem нѣmi маї kъ drent *Ieremiadъ*: fiind kъ este o plъngere a Patriei kontra аппѣssъtorilor ei.

П. — Titlъl шї materia poesiei dovedesk kъ este o kъratъ provokaѣe: fiind kъ dem-
teantъ ѣra kontra Rъшilor, arъnkъnd bleste-
mele Romъnilor asъpra аппѣssъtorilor дѣrrei.
Че те-а silit a face ачеаста?

A. — Kъvintele sъnt koprinse ѣn ачеастѣ poesie.

П. — Сѣ le-azim шї noi.

A. — Bъkъros.

Шї, arъnkъndъ'мї okїї ne o kopnie din
achea poesie че se afla ne masъ, reчитaiъ
dintr'ъnsa ѣrmъtoarele strofe:

„De sekъli allъ meъ nъme
A esistat ѣn lъme.“

Romъnia vorbешte kъtre fii сѣї.

Prez. — Ъrmeazъ.

Arīч. — (читind):

„Шї gloria'мї streбънъ
Sъb mъndra Semi-Lънъ
Lъчи sъte de annї:

„Ші нѣ фѣ attakatъ,
 Нѣ фѣ ameningatъ
 А mea independingъ
 Ші sakra mea fiingъ
 D'Eroiі Mъsълmanі.

„Чи, vai! amarъ soarte!
 Isbirea cea de moarte
 'Mі o dъ kiar Moskovitsl,
 Kreutinsl, inokritsl,
 Kъ maska lъi de sълnt!..

„Kъ krъcea Moskovismъl
 Ommoarъ, patriotismъl,
 Sъgrъmъ Libertatea
 Ші naцionalitatea
 Іn inimі de Brъtsъs.

„Prin voi astъzі Kosakъl
 Sъgrъmъ ne sълrakъl,
 Ші'i ia din bълtblъrъ
 Gълnъ, arълtblъrъ,
 Ші kiar kоmilla sa;

„Prin voi азі Чokoimea
 Annassъ, vai! Јъnimea,
 Ші miserъ o face;
 Prin sste de mijloache
 Storkind viaga sa;

„Polonia stъ fadъ:
Ea însъuї ne invadъ
Sistema чеa fatalъ,
Politika-infernalъ

Lъї Petrъ xrmъtorъ.

„Korrъmpcia, trъdarea,
Protekcia, ameningarea:
Aчеasta v'e solia,
De skonъ aveuї sklavia...

III. ч. I.

Prez. — Dъmneata emї Romъnъ, nъ e
aїna?

Arіч. — Da, Domnъle.

П. — Pentъ че te-aї fъkъt avokatъl По-
lonieї?

А. — În lokъl Polonieї nъtem zіche Bassa-
rabia.

П. — Aчеasta te-a silit съ fачї ачеастъ
miserabilъ poesie?

А. — Пе lъngъ kъvintele de съs, m'aъ si-
lit mї nedreutatea esilъlъї чellor dela Mъr-
gineї, mї съfferingа Romъnieї, kъm mї
kondъita Rъmilor în Prinđinate.

П. — Esnlikъte.

А. — Bъkъros. Stindardъl revolъgieї dela
9 Іъnie 1848 l'aъ ridikat kanї mїmъkъrїї,

kari sânt azî esnatiağı, în nşmele a 5 mil. Romşnî mi a 18 anî de sşfferinde mi şmi-lirî ale Romşnilor sşb regimşl regşlamen-tarş; çei ka mine mi çei dela Mşrginenî, avşnd în vedere devisa mişkşrîi, *Drentate mi frşcie....*

II. — Staî nşşin. Drentate era ka sşb lş-agi momiile boerilor mi sş le dşrsidi sş-tenilor? Frşcie era sş demtentagi şra a-çestora kontra açellora, armşnd frate kontra fratelşî?

A. — Ūinta art. 13 din programşl miş-kşrîi dela 48 este a assigşra sşteanşlşî pşr-tiçika lşî de pşmşntş, çe a posşedato din vekime pşnpş la Regşlament. Regşlamen-tşl, de mi se pare kşî o assigşrş, îndato-rşnd pe proprietarş a da sşteanşlşî po-goanele legisite mi trebsinçoase pentrş e-sistinda lşî, illş lasş însş, pe sşteanş, în dispoşidia proprietarşlşî *absşivş*, kare ia noş nieî dşnpş o oae; prin şimare, în intere-sşl amşndşrora, mi al Patriei mai kş seamş, Art. 13 propşne çedarea açellor pogoane sşteanşlşî, prin indemnşsare: kşnd çşrra-nşl proprietarş va fi sigşr pe pşrtiçika sa de pşmşntş, illş va trage inima a apşra çarra, nelşşşnd s'o kalçe kare kşm vrea mi kşnd vrea: astfel a fost çşrranşl pşnpş la Mixai

Viteazul; mi de aceea darra a fost odată liberă mi fericită în întră, mi respectată în afară. Katre acestea, dăp Art. 22 din Programul nostru, acestă programă era să fie desbătut de o Adunare generală, compusă de reprezentanți din toate clasele societății. Vina este a boerilor, kari nă aș vrut să se prăie în kapul minării, spre a o kondăche mi lămina kă mtiingă mi kă esperiingă Dămnealor.“

Membrii Tribunalului Sekret îmi răspunsă kă nă xoxotă de răsă sardonikă.

Măskală militară. — Ce zice? Ce zice?

Kollegii săi îi esnikă sensul vorbelor melle.

Măskală. — Asta e kărat komunismă.

Prez. — Negreuit; asta e komunismă kărat.

Arh. — Dămneavoastră ziceți. Dar să kontinăm:

„Kănt pentră frădie, vă răspunză kă kiar fantele Romănilor, kari, în kărs de trei lăni, n'ăș klintit nă firă de prășă din kapul nimăni; ne kănd la alte națiuni, ori unde a fost revoluție, mi la 48 mi la 21 mi tot d'asna, a fost vărsare de sânge mare.....

„Ei bine! Domnilor, ce strikă esilații dela Mărgineni, kă să săffere ei pedeansa

kare ar merita o poate kanii minskarii ce aș
ridikată steagul mi aș doborât pe Bibesku,
kă ajstorul kiar al *mltora din boeri*, dăpă
kăm am așzit mi eș vorbind pe kanii no-
strii? Ori trebuia să pănede mîna pe a-
चेन्ті kanі, mi jădekândă'i la lămîna Soa-
relăi, să'i pedensidă pe kallea legală; ori,
daka aचेन्тіa aș skăpat, drent este să sșf-
fere oamenii ka чеі dela Mărgineni, kari aș
fost niște fânkționari fideli minchinăi de
drentate, mi kari aș păzit viața, averea mi
onnoarea boerilor, mări mi miçi?...

„Aчеастă nedrentate, snită kă onnoarea
Romăniei, atakată prin *Imnsri* kătre Rșmă
făkăte de anonimi la 30 Augăst trekă,
kăm mi sșfferingele Țerrei din partea Rș-
milor, kăm mi kondăita lor în Țarră, kon-
trară proklamăgiilor lor: aचेstea toate m'aș
silit a face Blestemul, diktată de amorul de
Drentate mi de Patrie. Eată, Domnilor, a-
devărsul în toată sincheritatea lăi.“

D. President esnlikă sensul 'kăvintelor
melle la kollegii săi Măskali.

Prez. — (greचेnte kătre aचेntia.) Se
vede kărat, din răspănsăriile mi *insolența*
lăi, kă este snă *konillă* fanatikă de ideile
lăi Rousseau, Robespierre mi a tătăror re-
volăgiionarilor, pămăntenă mi streină.

Plaiano.—(grecește). E *konillš* *mi noetš*¹⁾,
fьrь minte *mi* fьrь *speriindь*; *en esaltatš*,
kьrxiа 'i-aș *întors kreerii demagogii dela 48*,
mi kare vede, simte, kьgetь mi vorbente
ka dînșii.“

Mșskalii vorbeskș mșskъlește.

Mșskalșl çivil. — (lim. franç). Destșl pen-
trь azl. Vommș xьma çerçetarea *în altь zi*.

Prez.—(konsьltъnd ora) Prea bine. (sъn-
nъ kloподelșl. *Îngrijitorșl Poliçiei intrь*.)
Ia ne Dъmnealșl mi dș'l la arrestșl sъș.

Ioanid. — *Șli sъ fie sșb pazь bъnъ.*

Îngrijitorșl. — Prea bine, Eșçellendь.
Salștaiș mi emiș.



ȘEDINȚA A DOA.

Vineri 17 Ianuariu.

Çerçetarea se face tot noantea *mi* tot la Vor-
niçie; membrii tribunalslșl sekretș sânt tot çei
mtisçl.

Prez. — Între xîrțiile çe s'aș nъtșt gъsi
la Kîmpșlșngș, este *mi* açeastь tradșcere

(¹⁾ În vokabșlarșl oamenilor de stat, de fe-
lșl açeșta, noetș e sinonimș kь *nebsnș*. Vezi
Protektoratslș Çarslșl, pag. 22. Vezi *Krsçea de*
argint, pag. 164—165.

dintr'o prefadţ a skrierii lui Marat, *Lanţurile robiei* (les chaînes de l'esclavage), retipărită la 1830; mi kare prefadţ propagăra kontra Răuilor mi dispreţul kontra aştăgăstei persoane a Împăratului Nikolae I al tătător Răssiilor. Kă che skopş ai tradăş D-ta aचेastă prefadţ?

Aric. — Pentru măldăşmirea mea, fiind kă 'mi a măkăş.

Prez. — Ai tradăş toată karte, ori nămaî prefada aचेasta?

Aric. — Nămaî aचेastă prefadţ.

Prez. — Че era trebsingă de tradăşkie, daka odată aveaî originalul?

Aric. — Tokmaî pentru kă originalul nă era al meş, de aचेea am tradăş prefada din aचेa karte.

Prez. — Ши чине era proprietarul aचेlei kărdi?

Мă găndiiş şn momentă kăşn se lipeskă minचना, făţ a kompromite pe amikşl meş de kollegiş, D-nă Skarlat Fălkoiană, kare îmi împrăştasse şure citire skrierea lui Marat de kare e vorba.

Prez. — Те гіндеути la v'ă minचना, negreşit?

Aric. — Îmi rekemş şăvenirile.... A! 'mi am addăş aminte. Originalul se află în

biblioteca Kollegișlăi dela St. Savva. Dăpă originală așella am tradus prefața așeasta.

Prez. — Adevărul sîi?

Ariș. — Țerșetașă mîi vedă vede.

Prez. — Akasă la Dămneata ai tradus așeasta, ori la bibliotekă?

Ariș. La bibliotekă.

Ioanid — (grecuște). Vommă țerșeta mîine desure așeasta. Să ai grijă, te rog, Domnșle Plaiano.

Plaiano. — (idem). Kiar în noantea așeasta voiș țerșeta.

Șn Mșskală — (frangșzeuște). Țe fel! nă s'aș ridikat înkă din biblioteca Skoalei asemenea kărdă? Par'kă s'aș dat ordine pentru așeasta?..

Plaiano — (idem). Dar, generală meș; înșă s'aș ridikat de o kam dată nămaî de la libreriile pșblișe; mîine vommă visita mîi biblioteca Kollegișlăi.

Mșkală — (frangșz.), Kontinșadă, Domnilor.

Prez. — Slova așeasta a Dșmitale este?"

Tradșcherea țe era ne masa tribșnalășă era o konpie, skoasă de amikă meș de kollegiș, G. Mavrodolș, dăpă tradșcherea skrișă de mine. Eș skimbassem tradșcherea mea kă a fratelă Mavrodolș, sșre sșvenire amikală,

Domnșl Ioanid, direktorșl, avea șnș frate kare ȡinea atșnșl în kșșștorie o sorș a D. Mavrodolș; min șrmare, kșnomștea skrintșra așeșșia, ka kșmnatș. Ka șș nș kompro-mișș dar ne amikșl meș, mi ka denșnga-rea șș nș viie din parte'mi, a treșșit șș țșgșdșeskș; înșș fșș a pștea skșpa ne fratele Mavrodolș, kșm se va vedea.

Ariș. — Este skrintșra mea, Domnșle.

Prez. — Nș seamșnș înșș kș slova din șelle lalte xșrtiș alle Dșmitale.

Ariș. — Este skrișș kș kondeiș de ferș.

Ioanid. — Nș șnșl adevșrșl, Domnșle; mi șn komișș kiar vede kș așeasta nș e slova Dșmitale. Șșșne, a kșl este?

Ariș. — Este a mea, Domnșle.

Ioanid. — Mingi, Domnșle.

Ariș. — Domnșle, nș mș insșlta....

Prez. — Am fșkșt appelș la onnoarea D-le. Pișș așl ai fost mai mșlt dekșt frankș... Șe te silește a țșgșdși așeasta?"

Mșskaliș konfrșntarș tradșkșia așeasta kș șelle-lalte xșrtiș alle melle.

Șn Mșskalș—(franșșșește). Este o altș skrintșrș, kș totșl streinș. De șine e skrișș?

Prez. (franșșșește)— Zișe kș e de dșnșșl.

Ioanid (greșește). — Eș kșnoskș slova;

mi mȃine searȃ veeȃ veda mi ne chellȃ
 ȃe a skris aȃeasta.“

„A! bietȃ Mavrodolȃ! kȃgetaiȃ ĩn sine'mȃ.
 Are sȃ fie trȃdat de ĩnsȃmȃi kȃmnatȃ sȃȃ!
 Eȃ mȃ spȃlȃ ne mȃini, ka Pilatȃ.“

Prez.—Dar versȃrile aȃeatea de ȃine sȃnt?

Era o poesie ĩntȃlatȃ „*Akȃm e vremea
 sȃ ne skȃlȃmȃ*“, ne kare 'mȃ o diȃesse D-nȃ
 Nikolae ĩpateskȃ la 1847 Martie, ka s'o
 perlȃkreȃȃ, fiind fȃkȃtȃ ĩnr'o limbȃ ă la
 Anton Pan. Kȃteva versȃrȃ eraȃ ĩterse
 mi korrekȃte de ĩnsȃmȃi mȃna D-lȃ ĩpate-
 skȃ.

Arȃ. — Este datȃ de D-nȃ N. ĩpateskȃ
 ĩnaintea revolȃȃiei, ka s'o perlȃkreȃȃ: probȃ,
 korrekȃia fȃkȃtȃ de kiar mȃna nȃmitȃlȃ
 ĩpateskȃ n'ĩntre rĩndȃrile versȃrilor.

Ioanid. — Ama este; kȃnoskȃ slova ĩpate-
 skȃlȃ.

Prez. — ĩli ȃe ĩntrebȃȃȃare ă fȃkȃt kȃ
 aȃeȃȃȃ poesie?

Arȃ. — A venit revolȃȃia, mi n'am mai
 avȃt trebȃȃȃ de dȃȃsa; am arȃnkato ĩn-
 tre xĩrtile melle, ka sȃ se afe akolo.

II. — Dar artikoȃlȃ aȃeata „*Nȃ e kȃ lonata,
 ȃi kȃ ăsȃekata*“, de ȃnde ĩllȃ ăi?

A. — E o konȃie dȃȃȃ altele o mie de
 felȃl aȃeata, kari ăȃ ȃirkȃlat manȃskrise

înaintea revoluției, mi kari aș pîrenarat
mîșkarea romînrî dela 48.

П. — Dela cîine aî komiato? . . .

A. — 'Mî am mi zîtat.

П. — Ia rekeamî'dî sîvenirile, te rogî.

A. — Dela vre xîsl din Romînrîi espatri-
adî: kîchî eî îmirîrdeasî mi lîkraş aseme-
nea xîrtîi.

П. — Dîr pe astorî nî'l kînomî?

A. — Se zîce kî astorî ar fi Eliade.

La achestî nîme, Mîskaliî înkregîrî
smîncenele, mi încenîrî a vorbî mîski-
chente.

Чerchetarî apoî mai mîlte xîrtîi de fe-
lîl achesta, nî mai pîdîn komîrometabile,
kari s'aş trekîst toate îî proçessî-verbalî,
skrisî de mine mi formînd 21 de artikolî.

ȘEDINȚA A TREEA.

Luni 22 Ian.

Îngrijitorî poligiei îmî zisse sî amîtent
pîdîn îî salla Vornîchieî; mi ellî intrî îî
îînrî, xînde a îînrîziat ka vr'o zече minîste.
Îî timîrîl achesta, pîmîblîndîmî min sallî,

zъreskъ ne чineva шеzъnd ne знъ skazнъ,
дзпъ зн параванъ. Мъ анпроиъ...

— Mavrodols ?!!!

— Silfsle!!! (').

III ne їмbrъдишаръm kordialemente.

— Че kasъi тъ аичі la ora asta? мъ
їntrebъ amikъl меъ.

— Їуї voiъ snъne tot алъ datъ. Akъm,
askъltъ :

„De te vor їntreba чеї din їнтръ дзпъ
kare karte аї tradъs prefađa din *Lanysrile*
robieї a lъї Marat, тъ съ зичі къ аї komiat'o
дзпъ o tradъkъie a mea; ми къ kartea дзпъ
kare am tradъs еъ prefađa se афъ la bi-
blioteka skoaleї: ka съ ne potrivim la min-
чънї, snre а nъ kompromite ne Skarlat Fъл-
koians, amikъl nostrъ de kollegiъ. Apropos.
Съ зичі їнкъ къ am skimbat tradъkъiile,
lъъnd тъ п'a mea ми еъ п'a ta... Їngeles-аї?

— Че misterъ e asta? Пе mine м'aъ
addъs din Tїrgoviunte їn kъrrъчor de по-
итие, ми шеzъ de треї съптъмънї la arrestъ.“

Їngrijitorъl мъ invitъ съ їнтръ їn salla
tribъnalъlъї sekretъ.

II. — Te-am lъsat треї zile ka съ te

(1) Emitetъ че'mї da fratele Mavrodols їn kol-
legiъ, vrъnd a face allъsigne la talentъl poetik al
amikъlъї съъ. Silfї eraъ, дзпъ Mythologie, zeitъ-
pile aerslъї.

gîndemîi. Stîrseuîi înkъ a zîche kъ slova asta nъ e a Dъmitale?

A. — Repetъ, Domnъle, ceea ce am zis mi îh miedinga pîcedentъ: kъ aсea-sta este skrisъ de mine.

II. — (trage klopodelъl, îngrijitorъl intrъ). Sъ intre чelъlalt.

Peste хn minъt intrъ Mavrodolъ; еъ mъ pîfъkъiъ kъ mъ sъrîrînde vederea'î neahtentatъ.

II. — (kъtre Mavrodolъ) Kъm te keamъ pe Dъmneata?

M. — George Mavrodolъ.

II. — Kъnouîi pe Domnъ Arîcheskъ?

M. — Este amikъl meъ de kollegiъ.

II. — Dar slova asta o kъnouîi?

M. — (arъnkъnd okîi pe tradъkъia sa). Este skrintъra mea.

II. — Azî, Domnъle Arîcheskъ? Чe te-a silit sъ spîi асestъ neadevъrъ?

A. — Ka sъ nъ fiъ еъ trъdъtorъl amikъlъi meъ: am lъsat *altora* sarcîna асeasta...

III annъssaiъ asъnra kъvîntъlъi *altora*, xîtъndъmъ la D-nъ Ioanîd, чe se xîta la mine kъ асea kъxtъtъrъ arrogantъ mi mъskъleaskъ kare'l karakterisъ.

П. — Дѣпъ кare karte аї tradъs D-ta асeastъ пrefaдъ ?

М. — Am konniato дѣпъ o tradъkдje a D-lъї Arическъ.

П. — E mslt d'atsнчї?

М. — Sъnt кътеva lъnї; нъ'mї addъk бїne amїnte lъna мї zїoa.

П. — Dar kartea дѣпъ kare a tradъs D-nъ Arическъ пrefaдa асeasta, a къї era ?

М. — Era дїn бїblїoteкa Kollegїsлї, зnde am мї чїtїтъ асeastъ skїere пентръ знтъea oаръ.

П. — Мї че trebzїндъ era съ skodї konнїe дѣпъ tradъkдja D-lъї Arическъ ?

М. — Їn лїpsa къргїї, am vрst съ am мї еъ o konнїe дѣпъ пrefaдъ, kare мї s'a пъргст frъmoasъ.

П. — Va съ zїkъ, їдї nлакъ мї апро-bezї ideїle мї mъssrele ⁽¹⁾ пропъsse de tradъkъtorъl Polonezъ їn асeastъ пrefaдъ ?

М. — Daka мъ kreдедї, am мї зїtat че konрїnde пrefaдa. Atїta мтїъ къ, мергъnd їнtr'o zi la Domнъ Arическъ, am въ-zъt tradъkдja sa ne masъ; мї чїtїndo, am dorїt съ чїtesкъ мї kartea; чїtїnd kartea, am dorїt съ possedъ мъкар пrefaдa еї; їнсъ фъръ vre знъ skонъ ръъ, чї пъmaї o simплъ

¹⁾ Vezї les chaînes de l'esclavage.

măldușmire, nămaî pentru șșșl meș, făr a mē gъndi de a face *abssș* dintr'însa, kșm ničî n'am fъkșt.

II. — IIIi че înkredingare ne podî da kъ n'ai fъkșt *abssș* kș aчeastъ prefadъ ?

M. — Kșm kъ n'am fъkșt *abssș*, probъ învederatъ e kъ пънъ азî nș s'a aflat nîmik despre aчeasta : kъчî de o komșnikam nămaî la șnș amikș, fie чellș mai *intimș*, sekretșl ar fi ajșns la șrekile Gșvernșlșî : pentru kșvîntșl kъ sekretșl nămaî e sekretș kînd îllș știe nămaî trei inșî.

II. — Daka n'auî avșt vre șnș skonș askșnsș, pentru че n'auî konpiat testșl franșesș din prefada operei lșî Marat, чî auî tradșs prefada îן romъnește ?

A. — Aчeastъ întrebare mъ prîvește nămaî ne mine : kъчî fratele Mavrodolș nș este dekъt șn simplș konpiștș al tradșcherîi melle, șî a dorit s'o aibъ pentru măldușmirea sa proprie, șî ka o șșvenire mai mșlt dela amikșl sъș intimș. Adevrșl, Domnilor, este kъ așî fi dorit, pentru foloșl Rômșnilor, sъ imprimș într'o zi toatъ kartea, nș nămaî prefada ; dar gъndindșmъ mai matșr la konsekșingele pșblichitъdîi șî la greștъdile tipъrîrîi, am amînat tradșcherea kъrđîi pentru alđî timpi ; șî fiind-kъ

anșkassem sꝛ tradꝥkꝥ pꝛefaga, am pꝛstrato arꝛnkꝛndꝥ-o între ȝelle-l-alte xîrtiî *intime*, kari azî se aflꝛ în nossessia Dꝛmneavoastrꝛ, rꝛmfînd ȝitatꝛ pꝛnꝛ astꝛzi, kꝛnd poesia mea a pꝛovokat violarea domiciliu-lꝛi meș.

II. — Aȝesta e adevꝛrꝛl; însꝛ ne jꝛmꝛ-tate: ai askꝛns ȝeva. Pꝛekꝛm ai avꝛt kꝛ-ragiꝛl a pꝛblika azî poesia, ai fi avꝛt kꝛ-ragiꝛl a pꝛblika tot azî mi karteia inȝen-diariꝛ a lꝛi Marat; mi mijloaȝele nekꝛniare le-ai fi gꝛsit la ȝei kꝛ stare de trampa Dꝛmitale. Fîi frankꝥ nînt în kapꝛtꝥ. Karteia tradꝥsꝛ este? Este pꝛsꝛ sꝛb tînarꝥ? Sꝛne adevꝛrꝛl.

A. — Karteia nꝛ e tradꝥsꝛ, Domnilor: pꝛobꝛ, kꝛ s'ar fi aflat mi tradꝥkꝛia kꝛgꝛiî allȝtsrea kꝛ tradꝥkꝛia Pꝛefagei între xîrtiile ȝe sꝛnt înaintea DV. Nꝛ pꝛteam tradȝȝe karteia fꝛꝛ pꝛefadꝛ, aȝeasta fiind mai im-portantꝛ dekꝛt materia kꝛgꝛiî. Dar sꝛ pꝛesꝛnꝛnem kꝛ tradꝥkꝛia esistꝛ, kꝛ amî fi aflat mi bani pentꝛ tîpꝛrirea ei; kꝛedegî Dꝛmneavoastrꝛ kꝛ s'ar fi gꝛsit azî vre ȝnꝥ tîpografꝥ kare sꝛ ia asꝛpꝛ'î o aua de mare rꝛspꝛndere? În fine, avegî mijloaȝe; vꝛ pꝛtegî înkꝛedînda de adꝛvꝛꝥ înnîvꝛ.

II. — A propos. (kꝛtre D. Illaiano).

Auî cherchetat daka karteá lăi Marat se află la biblioteka skoalei?

Plaiano. — S'a mi ridikat kă alte kărđi de felăi ačesta. Bibliotekarăi a mărťărisit kă D. Aričeskă a fost la bibliotekă mai mărte zille d'arăndăi, sânt kăte-va lăni d'atărŋi; mi k'a făkăst niunte notigă đăpă niunte kărđi; nă đine însă minte ăe kărđi aă fost ačellea.

Prez. — (kătre Mavrodolă). ăe kăstă tradăkđia Đămitale la D. Aričeskă?

Mavr. — Đăpă ăe am skos kănnie đăpă tradăkđia Đomnăiă Aričeskă, am skimbat tradăkđiile, ămrind ăă ne a D-lăi, mi lăsărŋ-đăi ne a mea Đămnealăi, săre semnă đe amiqigie mi addăăere a minte.

Prez. — Vă kănoamťeđi de mărť a-măndoi?

Mavr. — Dela 1838.

Prez. — Sănteđi pičetenă vekă?

Mavr. — Dar, Đomnăle; amičă de kollegiă. —

Prez. — Prin șrmare, trebăe să kănoamťi toate sekretele Đomnăiă Aričeskă?

Mavr. — Ka ăe fel de sekrete?

Prez. — Tot felăi de sekrete.

Mavr. — Sânt sekrete kari nă se potă

susne niči kiar la amicii *intimi*. Nș mtiș
 țe fel de sekrete înțellegeți DV.

Prez. — Bșnioarș, kșnomți Dșmneata
 poesia ațeasta?

Prezidentșl ăș întinde o koppie dșmș
Blestemșl Romșniei.

Mavr. — N' o kșnosk, Domnșle.

Prez. — Kșm se poate? O kșnoaște
 toatș lșmea!

Mavr. — Poate s' o kșnoaskș toatș lș-
 mea și eș șș nș o kșnoskș. Șșnt vr' o
 ținș lșnș dekșnd nș m' am întșlnit kș a-
 mikșl meș, prekșm vș pșteuș înkredinga
 dela D. Administratorș de Dșmbovița.
 N' am eșit nikșirș din Tșrgoviște în timnșl
 ațesta.

Prez. — Aș pștșt șș vș korrespondauș
 kș toate astea.

Mavr. — N' am skimbat niči o vorbș prin
 skris, în timnșl ațesta, kș amikșl meș; și
 kș nimenș însfșrit, fiind timnșl foarte
 kritișl!

Prezidentșl sșnnș klopoșelș și îngri-
 jitorșl intrș.

Prez. — (kștre Mavrodolș). Șrmeazș pe
 Dșmnealș.

Mavrodolș esse, însouitș de îngrijitorșl
 polișiei.

Депъ plekarea amikxlxi meş, tribunxlxi kontinsz cheretarea tatsror xirtilor luate din Kmpnslngş; apoî mş kondssserş iarşuî la arrestş.

Despre amikşl meş, nş utiam nimikş; kşnd aflaiş dela frate-meş kş este arrestat m'ai d'o lşnş la Agie, allştarea kş arrestşl meş: şnş singşr pşrete despşrgia şnkisorele noastre. Aşa de amproane, şu a nş ne pştea vorbi! Inventarşm şn mijlokş de konvorbire: la şnş semnal dat şn pşretele şe despşrgia arrestşl nostrş, eşeam amşndoi sşb diferite pretestşrî, şnsodîş de sentinellele noastre; şu ne şntşlneam şn podşl kaselor, la pişorşl fşimorşlş de fokş, şnde, fagş kş sentinellele, ne kommşnikam sşferinşele şu ideile şn limba francesş.

Aceastş ferişire nş şinş mşlt: şngrijitorşl Polişiei dette ordinş sentinellelor ka şş nş ne mai lase a ne şntşlni; ast-fel fşrşm linsidî de singşra konsolacişne şe aveam! Linsit şu de aceastş dşlşe distrakşie, lşaiş şnş kşrbşne din sobş şu şntşnşş şş şmulş peregîş şnkisorî kş figşrî ka şelle şrmştoare: kanete nşse şn depş; boerî, şn vestminte de sşteanş, dşkşnd boî de fşnie, kari boî tşrraş karre kş provisişnî d'alle armateî mşskşleştî; boerî bştsşş kş

knstxl; boeri bxtxđi la fallangx; boeri sxb formx de lxnı mi de boi, ın genxke ınaintea Mxskalsıxı sxb formx de xrsx; mi o mxlgıme de karikatxri de felxl ačesta, fı-kınd allısisne la patriotismxl boerilor mi la ortodoksia Mxskalilor.

D-nx ıngrijitorx mx ameninđa kx D-nx Aga, daka voiř mai renetax ačeste *mınzxlısrı* ne pıređi; mi ındatx ıtergeax toate karikatxrele; adox zi ınsx pıređiı erař plini de alte karikatxri mai posnaıne, mai satiriče. Ačesta se xrmx mai mxlte zille; pınx kınd ıngrijitorxl, obbosıt ax tot ıterge pıređiı, mx lısx a'mı fače gıxtxl nesxprax.

Dar čea mai đxlče distrakție era konvorbirea kx sentinellele, kari erař pomnierı: ın timpxl mederiı melle la Agie, fıksıđ ačestora o „propagandx naționalx kare'mı va da fısktılř, krež, la timpxlř kxviınčosx. Ačesta se xıma noantea, đnx če se kxlkař togı; sentinella atxncı intra ın kamera mea, se rezima ın pıııkx, mi eđ mx aıezam ınaintea kxminsıxı xnde ardea xnd fıokx mare, mi fı dam lekıı de istorie mi de politikx; iar ellı fımi desvılea abızxrıle mi nelegıxırıle zançıilor mi arendamilor, oftınd kax mi mıne đnx gıvernıxl *Dreptııı*

mi al *frăuiei!* Aceste nouă fără cello mai
dălu din arrestul meș la Agie.

ȘEDINȚA A PATRA.

24 Iansarie, Mierksri.

Prez. — Emți kemat, Domnșle, ka tot
ce ai mърtărisit verbal în cello trei medinde
mrechedente, să le amterni pe xîrtie singăr
Dămneata.

Aric. — Băksros, Domnilor. Dar, vă
rog, între xîrțiile lăate dela Kămnușngă,
sănt mi niunte tradăkuî litterare, kare ar
trebăi să mi se înapoieze.

Ioanid. — Nă'ăi face trebăindă ațello
xîrtii.

Aric. — Sănt proprietatea mea, kare nă
sămătră găvernă; mi proprietatea e sakră.

Prez. — Pe ațelloa ăi le vom înapoia.

Aric. — Măldămim, Domnșle.

Kă toate ațelloa, niță pănă azi nă mi
s'ăă înapoia.

Mă amezăiș dăpă ațelloa pe ăpă skășnă,
mi redigeaiș mroçessl-verbală kompușă de
21 de artikolă. Pe kănd skriam, D-nă Ar-
gironolă zisse kătre ăei de făpă:

— „Quelle rage d'écrire! Țe țarbare are de a skrie!

Dɔpɔ terminarea ppoçesslɔi, ɔllɔ reçitiɔɔ mɔl sɔbskrisseiɔ.

Dɔpɔ aȝee a D. Argiropolɔ mɔ trasse lɔngɔ o fereastrɔ, mɔmɔ zisse:

— 'Mɔ-aɔ vorbit mɔlɔ de Dɔmneata, rɔgɔndɔmɔ aɔi ɔmɔra nedeaɔsa. Aȝeeata atɔrnɔ nɔmaɔ dela D-ta. Din ȝerȝetare, m'am ɔnkredinȝat kɔ emɔi konillɔ fɔrɔ sne-riiɔȝ, kare meritɔ ɔndɔlgenda aȝellora ne kare 'i-aɔ attakat, kɔ atɔta ɔnvermɔnare mɔ negɔndire, ɔn sekɔtsra aȝee a rimada. Generalɔl Disxamel este mɔlostivɔ mɔ ertɔtor; te sɔrɔteskɔ dar aɔ ȝere ertare, deklarɔnd ɔnskris kɔ aɔ fɔkɔt rimada ɔntr'ɔn minɔt de esaltaȝie, mɔ ɔndemnɔt de aɔi esaltaȝi ka Dɔmneata. Aȝeeata ɔɔi va mɔkɔmora osɔnda; mɔ,... poate, te vor erta. Voiɔ rɔga mɔ eɔ ne Generalɔl Disxamel pentrɔ D-ta.

Dar de ȝe n'aɔ sɔrɔs kɔ emɔi de doȝ-ȝeȝi de aɔi, ka sɔɔi ɔmɔrɔm osɔnda?

— Daka e sɔ sɔfferɔ osɔnda, de ȝe sɔ mɔ sɔriɔ minȝɔni? M'apoɔ, o asemena minȝɔnɔ mɔ se pare konillɔreaskɔ.

— Ori kɔm, Dɔmneata sɔ faȝi ȝee aȝe zikɔ eɔ: kɔȝi alt-fel, vei sɔfferi greɔ; yina D-le este mare, mɔ meritɔ o nedeaɔsɔ

esemnlarə: nə poate attaka čineva nenedensit *persoanna sakrə* a aḡḡstəlxī ĩmperat al Rəssiē⁽¹⁾. Gĩndeu-te mator; podĩ fi trans-portat ĩn Rəssia, de unde poate nə veĩ mai vedea Ȭarra. Aĩ məm?

— Dar, Domnəle.

— Gĩndeu-tete la biata mamə-ta, čelə pəđinə.

— Sə və spəđə, Domnəl meə. Čeea če am fəkət, am fəkət din konvinkčie mĩ kə konvitiində; ĩmĩ vine foarte greə a mə retrakta. Ȭtiĩ, Domnəle, če-am səfferit 24 de ore din partea kəgetəlxī meə, fiind-kə am təḡəđəxit kətre Domnəl Aga, ĩn zioa arrestəriĩ, kə nə sənt eə axtorəl Blesteməlxī? Krezə kəđĩ va fi spəs poate D. Aga, kə la ĩnčepət am təḡəđəxit, nəmai ḡəndindəmə la biata mamə; ĩnsə am plətit skəmnə ačeastə lauitate. Am plətit kə 24 de ore de o agonie terribilə! Mai bine voiə sə morə spĩnzərat mĩ ĩmpəşkat dekĩt səḡḡmat de kəgetə, mĩ tərrĩnd o viaḡ de Paria! Eartə-mə; nə počĩ fəčee če mə povəđeu-tĩ. Iəbeskə ne mama mai məlt dekĩt viaga mea; dar iəbeskə

(¹) Nə taie čineva nenedensit ĩn karnea viə a zneĩ křime kontinuuəne, mĩ mai alles kənd e a-čea křimə mĩpəternikə! *Victor Hugo*.

Onnoarea mi Țarra mai msl̃t dek̃t pe mama kiar: k̃čī ȃe folosente a fi bine, eș; mama, mi toȃi ai mei, iar doȃ millioane de Rom̃nī s̃ s̃ffere robia, șmilirea, peirea?

— Și D̃șmneata o s̃ îndrentezi l̃-meă k̃ș șmerzi?

— Ñș, într'adeṽr; dar k̃nd fie-kare Rom̃nș va l̃kra ka Apostoliī l̃i Xristos, peste 10 saș 20 de anī s̃șm̃nda dela 48 Ńmī va da rods̃l ei.

— Ñș'ȃi a mai em̃it *g̃rg̃șnele* din kanș?

— Aȃeasta e kredinga mea, konvikgia mea; mi treb̃se respektat̃, kreziș. Daka te interesezi de soarta mea, mi mai alles de biata mama, te rogș, ñș ka pe șn j̃ș-dek̃tor, ȃi ka pe șn tat̃ de famillie, te rogș, mijloȃente a m̃ș esila la vre o m̃ș-ñștire Ńn j̃șdeȃșl M̃șșchel, șnre a ñștea vedea mai des pe biata mam̃ș: fiind k̃ș e p̃știmam̃ș de doȃzeȃi de anī trekȃȃi! A-t̃șnȃi voiș krede k̃ș te interesezi într'adeṽr de soarta mea; rek̃șnom̃tinga mea va fi eterñș! Iar daka aȃeasta ñș se va ñștea, ȃel p̃șȃin mijloȃente a fi arrestat la șnș lokș k̃ș am̃iȃi mei dela M̃șșgineni, ka s̃ș simȃș mai p̃șȃin s̃șfferinga arrests̃l̃i, mi s̃ș m̃ș distrezș de s̃șvenirea d̃șrer̃i mamei.

— Vommă vedea. Te las să te mai gîndesci.

Kînd eșeam pe șir, D. Argironolă zicea kître cei de față:

„Incorrigible!“

Kare se traduce pe limba moulor mei: Nă'l skodî din ideile lui!

Adoa zi, Mardî 23 Ianuarie, frate-meș veni să'mi spună că mi dînselăi 'i-a zis D-nă Ioanid că să mă îndemne a cere ertare la Generalul Dixhamel printr'o petiție, în care să arăt că acea poezie s'a făcut într'un moment de esaltație. Răspunsei frate-meș:

— La sfîrșitul procesului-verbal, scris de mine în udinga din șrmă, am făcut apelul la clemența Domnitorului Cîrrei, că să'mi șmăreze pedeapsa, avînd în vedere suferința mamei; mai mult nu pot face. ⁽¹⁾ E destul, săș prea mult mi acea-

(1) Sînt niște pîrși intime mi obskure în inima omului care 'l făc să se moaie în mină, în dărerile cele mari, fie kșragiul celăl mai mîndr. Șnă konillă, o konsoartă, un tată bătrîn, o mamă, sînt pînă la kîră pentru om? Oratorul Romei (Ciceron) pleacă grămăzîl fîr a îngîlbeni sîb kșpîl centurionului Leneș; plinse însă kînd se gîndi la kăsa sa dărmată de Clodius. *Victor Hugo,*

sta, de kare mъ kъeskъ azi; însъ amorul kъtre mama, ideea sфfferinгеi salle, m'aș nevoit a face mi aсeasta, kontra inimei mi prinсipiilor melle. Че! voeskъ Dъmnealor a mъ arъnka în abisul în kare a kъzъtș bietsl Katina? Kiar kъnd n'amî avea de esemalъ ne infortsnatsl meș amikș, amș destlș kșragiș moralș a sфfferi ori-сe din partea Karneficiilor patriei melle.

— Eș n'am venit sъ te îndemnș la o fantъ rъșinoasъ; mъ kъnomî îndestlș, îmi zisse fratemeș; îуî rapportezș nșmai сееа сe mi s'aș zis, stъrvind mi eș, ka mi Dъmneata, a nș face nimik kontra onuoa-rei, kșgetslș mi datoriei Dșmitale de Romъnș mi de omș; mai alles kъ pedeansa tot 'уî o priimemî; apoî, ori la Mъrgineni, ori la Kievș, ori la Snagov, tot arrestș este, tot esiliș; mi eș amî fi mai tristș sъ te ierte, dekъt sъ te esileze. Че ar ziсe oare jșnimea dela 48, kъnd ar așzi kъ Rșmîi te-aș liberat? Ar krede kъ te-aî re-traktat. Nș mъ gîndeskș dekъt la biata mamъ! însъ va sфfferi mi isbirea aсeasta a soartei, ka atîtea altele!^a

Merкsri, 24 Ianuarie, Mavrodols fs li-

berat; ellŝ veni sѳ mѳ vazѳ ѓn arrestslŝ meŝ, ѓnsoѳit de maĭkѳ-sa.

— Țe! aĭ skѳpat?! ĩlŝ ĩntrebaiŝ kѳ bѳkѳrie.

— Dar ѳe krimѳ a fѳkѳt, ka sѳ'l dĭie ĩnkisŝ? observѳ mѳma amikslŝ meŝ.

— Tokmaĭ de aѳeea mѳ bѳkѳr, Doamna mea, kѳĉĭ a skѳpat amiksl meŝ, ѳe fѳ ar-restat din kaŝsa mea, mĭ ne nedrentate.

— Nѳ e nimik, zisse fratele Mavrodolѳ; ĩmĭ pare bine kѳ am sѳfferit mĭ eŝ pentrѳ o kaŝsѳ jѳstѳ; ĩmĭ pare ĩnsѳ rѳŝ de tine, Silfslе, kѳ te trimite la Snagovŝ!

— La Snagovŝ?! Mĭtĭ bine?

— Ama am aŝzit! observѳ mѳma amikslŝ meŝ, oftѳnd.

Ėntr'aѳestea veni mĭ frate meŝ.

— A emit offissl lŝ Mĭrbeĭ, ĩm zisse aѳesta, prin kare te trimite la Snagovŝ, ne ѳn termenŝ nexotѳrѳtŝ.

— Emtĭ sigѳr? ĩntrebaiŝ kѳrios.

— Viŝ dela Sekretariat, ѳnde am ĉitit ĩnsѳmĭ offisslŝ (1).

(1) Ne kѳt ne addѳuem aminte, senssl offisslŝ era aѳesta:

„Kѳ destslѳ pѳrere de rѳŝ mѳ vѳzŝ silit a trimite ne Kostake Arĭveskѳ la mѳnѳstirea Snagovslŝ, pѳnѳ la dѳsѳvĭrmita lѳmѳrĭe a ĩmprejsgѳrilor ĭvite aŝѳnѳl.“

PARTEA II.

DECE LUNI LA SNACOVŪ.

EPISTOLĂ FAMILIARĂ,

dedicată

amicului și fratelui meu de poezie

D-nu G. Z. C.....

Nămăi kând sântem în esiliș simțim
mai mult patria în inima noastră.

Victor Hugo.

I.

În enistola din ȣrınȣ, amiksl meș Iorgșuor,
Ȣea kș data dela zeye a le lșnii lși kșntorș,
Daka 'uī mai addșuī aminte, utiī kȣ'uī promisesemș eș
Sȣ'uī deskriș în noesie esilisl d'șn anș al meș.
Kș okasia aveasta iuī trimișȣ din Kȣmpnșlșngș
Poesia ȣea prȣmisȣ, ȣe-o sȣ fakȣ șn drșmș lșngș⁽¹⁾.

(¹) La 1851, amiksl meș K..... se afla la Paris în ștȣ-
diel drentșlșl.

Ei krezsseŕ kŕ vine Vornikŕ de inkisorŭ;
 De auea alergarŭ vre o zeye slŕjitorŭ
 Kŕ ala iŝ mi pomŭ mare din trŕssŕ-a ne lŕa;
 Afŭind insŭ cine este, inuenŕ a 'njŕra.

De odatŭ aŕzirŭm o voce ka de Stentorŭ:
 Era vocea lŕi Enake, Marele ŭngrijitorŭ.
 „Tragegi, bre, sania la skarŭ! strejile la nostŕlor!
 „Sŭ s'annrinŭ felinarŭ! keile dela 'nkisorŭ!“

La ŭnŝ gestŭ al lŕi Enake, — bestie inkornoratŭ, —
 De zeye gendarmŭ ŭdatŭ sania ne fŕ blokatŭ.
 Koborŭm eŝ m'Anostol⁽¹⁾ ŭn kammerŭ la Pitare⁽²⁾,
 Ŭe mŭ priimi ŭtokmaŭ ka mi ne ŭn mare tŭlŕarŭ.
 Dŕnŭ ŭe 'ŭiti Enake ordŭnŭl de arrestŕre,
 ŭntre frate-meŝ mi dŭnsŭl inuenŭ disnŭtŭ mare.

— Aŭca nŕ deslŕuamŭte ŭnde sŭ nŕiŝ n'arrestantŭ,
 Observŭ ŭngrijitorŭl, kŕ ŭnŝ tonŝ prea arrogantŭ.
 Iar Anostol i rŕsnŕnse: — Frate-meŝ, arxon Pitareŭ,
 Nŕ este xŕidŕkŭ de kodrŭ, nŕ este vre ŭnŝ tŭlŕarŭ,
 Ka sŭ'l trateŭl mi ne dŭnsŭl ka ne auemŭ kriminalŭ;
 Vina frate-meŝ e nŕmaŭ, ŭra ŭea kŭtre Mŕskalŭ.
 — A! e d'ŭi kŕ baiarakŭl! kare vrea akŕm doŭanŭ
 Ka sŭ ne ia kŕ d'asila rangŕrŭ, momŭi mi ŭiganŭ.
 ŭa temniŭ dar sŭ ŭazŭ, kŕ fearrele de niŭoare.
 — Aŭ momŭi, arxon Pitare? — De ŭe astŭ ŭntrebare?
 Eŝ momŭi nŕ am, dar are arxon ŭilŭbi Arsake:
 Eŝ sŭnt omŭl Dŕmisale. — Nŕ'l kŕnosk, arxon Enake;

⁽¹⁾ Frate-meŝ. —

⁽²⁾ ŭngrijitorŭl temniŭei.

Însă 'uî addək o skrisoare dela ginerile sꝛă,
 Dela Vornikəl Mꝛneskə⁽¹⁾, ȝe este amikəl meş.
 — Sꝛ vedem, zisse boerəl, kꝛ ənş tonş maî omenosş;
 Mî qiti înȝet skrisoarea, lꝛsꝛnds'mî ȝiḡḡskəl josş.
 „Nꝛ este destəl aȝcasta, observꝛ arxon Pitarş;
 Asta e o skrisorikꝛ, e ȝeva nartikḡlarş.
 Voiş trimite kiar akḡma intafetꝛ la Vornicie,
 Sꝛ'mî dea xirtie formalꝛ mî deslḡmitoare mie
 Şnde sꝛ nḡiḡ n'Ariveskꝛ: în temnigꝛ, ka tîlḡarş?
 Saş aiȝî, în vr'o kilie? — Kḡm se ncate, arxon Pitarş?
 Nenca e feȝor de oameni, nꝛ este kḡm sokotemî;
 Eş iȝî snḡiḡ ka sꝛ'uî ieî scama, kꝛ în şrmꝛ te kꝛemî.
 — Dar tḡ ȝe ziȝî, fa, nevastꝛ? — Sꝛ se nḡie 'ntr'o kilie
 Pḡn' uî o trimite rḡsnḡnsəl nrea Ȝinstita Vornicie;
 Mî norḡnȝinds'uî stḡnḡnsəl în temnigꝛ a'l bḡḡa,
 Te veî ssḡnḡne norḡnȝeî. — Bine ziȝe Safta mea.,⁽²⁾
 Mî boerəl dette ordinş sꝛ ne dḡkꝛ 'ntr'o kilie,
 Pornind îndatꝛ intafetꝛ la Ȝinstita Vornicie.

IV.

Prima noante în esiliş n'am înkis okiî de lok;
 Agḡiniîş vr'ən kart de orꝛ, însă somnş a fost, orî fok?
 Niute ghimnoase insekte în aerş mꝛ legḡna:
 De ənş anş nemḡḡratꝛ aȝca kilie erà....
 Adaogꝛ la aveasta mî ənş gerş de boboteazꝛ,
 Kîȝî va kîȝoranî kḡl mîȝa ȝe de viş vrea sꝛ mꝛ roazꝛ,
 Şrletḡl de lḡnî afarꝛ, bḡḡa ȝe se vḡetă,
 Mî de kḡḡnî vre o dḡzinꝛ ȝe 'n satḡl vecin lḡtră.
 Mḡsikḡ armonioasꝛ, demnꝛ de ənş poetş lirikş,
 Maî alles kḡnd e poetḡl mî nḡissonnierş politikş.

(1) Vornikş de temniȝe la 1850. (2) Sogḡa îngriȝitorḡlăi.

Annrinseiș din noș lămîna, mi 'nvenșiș a mî primbla
 Urin modesta kilioarî, ȳe de zȳe nawi era.
 Mî primblaiș vr'o dorî ore, alte dorî am ȳitit;
 Și abea kam desnre ziorî nrea nșgin am addormit.

Adoa zi al meș frate la Bșkșremtî s'a întors
 Sî skoarî de la Mîneskș șnș ordinș mai omenos.
 Zioa Sîmbetei, amiȳe, o netrekșiiș foarte rîș:
 Idei triste, idei negre mî balotarî mereș;
 Mî armaiș însî îndatî kș *Sneranȳa* mi *Kredinȳa*,⁽¹⁾
 Și mi se pîrș șmoarî mi nîkștî sșfferinga:
 Sșfferiam nentrî drentate, nentrî-al natriei amorș,
 Ka atigî martiri illșstrii, mi ka însîmi Salvatorș.

Zioa a treea în fine resîri kș bșkșrie:
 Vornicia dette ordinș ka sî mezș tot în kilie,
 ȳertînd ne nitarș Enake în modîl ȳellș șrmîtorș:
 „Kșm de n'a 'ngellesș ellș oare dșxșl ȳellș deslșmitor;
 „Dșxșl norșnȳei înalte, kare ast-fel glîșșia:
 „*Sș tratezi ne Ariȳeskș dșnș ȳarakтира sa?*„

Kamera mea da snre baltî: șnș natș nșmai de kșlkal,
 O mesȳoarî mi șnș skaxnș, mi lingșra de mînkateș.
 (Kȳi kșȳitș mi fșrkșligî nș skrie la arrestanșî:
 Se înjșnghie kș kșȳitșl, fiind niute snînzșrașî).
 Șnș dorobanșș ferestrîia, mi altșl șma nîȳea;
 Lektșra mi noesia fșrî distrakșia mea.

Astî ȳinș nîn' la zioa d'șnsnre-zȳe Febrșare:
 Zi skșmnî, ȳe nentrî mine fș o mare serbștoare.
 Kȳi atșnȳi Domnșl Mîneskș (șnș bîrbat nrea delikatș,
 Kare se pîrtî kș mine ka krewtinș adevîratș)

(1) Vezi *Sneranȳa* mi *Kredinga* în *Lyra*.

Че де сѣвненіре,
 Че віссрі d'amor,
 Пліне де сімдіре,
 Вѣ ласѣ ка одорѣ!

Adio, barçelle,
 Kare ağı fıkırt
 Kınırile melle
 Toate sѣ le xıt!

Ши тѣ, sentinellѣ,
 Че мѣ інсоціаї;
 Ши тѣ, filomellѣ,
 Че мѣ konsolaї!

Ши тѣ, lebejoarѣ,
 Kare мѣ distraї
 În fie-çe searѣ
 În lăna lăї Maї!

Adio, plătikѣ,
 Dslçe пештіморѣ,
 Кѣ gъrідѣ mикѣ,
 Кѣ karne d'Amorѣ!...

Ши тѣ, konillidѣ
 Dela Цігъnementї,

Kъ dъlче гъригъ,
 Ши къ окї шепешї!...

Rъmъnedї къ bine,
 Sїrmanї arresandї;
 Vъ zrezъ, ka mine,
 Sъ fidї liberaдї!

Adio шї voъ,
 Sъtenї, fraдїї meї,
 Kare'mї dїdeaдї oъъ,
 Gъinї шї пъгчеї!

Lokъrї mъlt dorite,
 Ynde am gъstat
 Zille linimtite,
 Adio! am plekat!

7 Dekembrie 1850.

FINE.